2024/2747

8.11.2024

REGULAMENTUL (UE) 2024/2747 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 9 octombrie 2024

de instituire a unui cadru de măsuri privind situațiile de urgență pe piața internă și reziliența pieței interne și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2679/98 al Consiliului (Regulamentul privind situațiile de urgență pe piața internă și reziliența pieței interne)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 21, 46 și 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ([1]),

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ([2]),

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ([3]),

întrucât:

(1) Crizele din trecut, în special primele zile ale crizei provocate de pandemia de COVID-19, au arătat că libera circulație a bunurilor, a persoanelor și a serviciilor pe piața internă și în lanțurile sale de aprovizionare poate fi grav afectată. Acest lucru poate avea consecințe asupra comerțului transfrontalier dintre statele membre, creând astfel obstacole în calea bunei funcționări a pieței interne. În plus, în timpul acestor crize, instrumentele corespunzătoare de gestionare a crizelor și mecanismele de coordonare fie lipseau, fie nu acopereau toate aspectele pieței interne, fie nu permiteau un răspuns prompt și eficace la astfel de crize.

(2) În faza incipientă a crizei provocate de pandemia de COVID-19, statele membre au introdus bariere în calea liberei circulații pe piața internă, precum și măsuri divergente în ceea ce privește furnizarea de bunuri și servicii care aveau o importanță critică sau erau indispensabile pentru a răspunde crizei, care nu au fost întotdeauna justificate. Măsurile ad-hoc luate de Comisie pentru a restabili funcționarea pieței interne, pe baza normelor existente, nu au fost suficiente. Uniunea nu a fost suficient de pregătită pentru a asigura fabricarea, achiziționarea și distribuirea eficientă a bunurilor nemedicale necesare în situații de criză, cum ar fi echipamentele individuale de protecție. Măsurile de asigurare a disponibilității bunurilor fără caracter medical necesare în situații de criză în timpul crizei provocate de pandemia de COVID-19 au fost în mod necesar reactive. De asemenea, criza provocată de pandemia de COVID-19 a dezvăluit un schimb insuficient de informații și o imagine de ansamblu insuficientă a capacităților de producție pe teritoriul Uniunii, precum și vulnerabilități legate de lanțurile de aprovizionare globale și în interiorul Uniunii.

(3) În plus, măsurile necoordonate de restricționare a liberei circulații a persoanelor au avut un impact deosebit asupra sectoarelor care se bazează pe lucrători mobili, inclusiv pe lucrători din zone de frontieră, care au jucat un rol esențial pe piața internă în timpul crizei provocate de pandemia de COVID-19.

(4) Prin intermediul mecanismelor integrate referitoare la un răspuns politic la criză (denumite în continuare „IPCR”), Consiliul a avut posibilitatea să facă schimb de informații și să coordoneze anumite acțiuni legate de criza provocată de pandemia de COVID-19, în timp ce, în alte situații, statele membre au acționat în mod independent. Cu toate acestea, acțiunile Comisiei au fost întârziate cu câteva săptămâni din cauza lipsei planificării unor măsurilor de contingență la nivelul Uniunii și a lipsei de claritate cu privire la autoritatea națională care trebuia să fie contactată pentru a găsi soluții rapide la impactul crizei asupra pieței interne. În plus, a devenit clar că măsurile restrictive necoordonate luate de statele membre urmau să agraveze și mai mult impactul crizei asupra pieței interne. A reieșit că sunt necesare acorduri între statele membre și instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii în ceea ce privește

([1]) JO C 100, 16.3.2023, p. 95.
([2]) JO C 157, 3.5.2023, p. 82.
([3]) Poziția Parlamentului European din 24 aprilie 2024 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 26 septembrie 2024.

planificarea măsurilor de contingență, coordonarea la nivel tehnic, cooperarea și schimbul de informații. În plus, a devenit clar că lipsa de coordonare efectivă între statele membre a exacerbat deficitul de bunuri, creând mai multe obstacole în calea liberei circulații a serviciilor și persoanelor.

(5) Organizațiile reprezentative ale operatorilor economici au susținut că operatorii economici nu dispuneau de suficiente informații cu privire la restricțiile în calea liberei circulații sau măsurile de răspuns în situații de criză luate de statele membre în timpul crizei provocate de pandemia de COVID-19. Acest lucru s-a datorat, printre altele, lipsei de transparență din partea autorităților statelor membre, a faptului că operatorii economici nu au știut de unde să obțină astfel de informații, constrângerilor lingvistice și a sarcinii administrative pe care o implică solicitarea repetată de informații în toate statele membre, în special într-un mediu de reglementare aflat în continuă schimbare. Această lipsă de informații a împiedicat operatorii economici să ia decizii comerciale în cunoștință de cauză cu privire la măsura în care și-ar putea exercita dreptul la liberă circulație sau și-ar putea continua operațiunile comerciale transfrontaliere pe perioada crizei. Este necesar să se îmbunătățească disponibilitatea informațiilor legate de restricțiile privind libera circulație și măsurile de răspuns în situații de criză luate la nivel național și la nivelul Uniunii.

(6) În pofida lipsei inițiale de coordonare, normele pieței interne au jucat un rol esențial în eforturile de a atenua impactul negativ al crizei provocate de pandemia de COVID-19 și de a asigura o redresare rapidă a economiei Uniunii, și anume prin faptul că au evitat restricțiile naționale nejustificate și disproporționate cuprinse în răspunsurile unilaterale propuse de statele membre și au oferit un stimulent puternic pentru găsirea unor soluții comune, promovând astfel solidaritatea.

(7) Evenimentele legate de criza provocată de pandemia de COVID-19 au evidențiat necesitatea ca Uniunea să adopte o abordare coordonată și să fie mai bine pregătită pentru posibilele crize viitoare, în special având în vedere efectele continue ale schimbărilor climatice care provoacă dezastre naturale, precum și instabilitatea economică și geopolitică mondială. Alte crize care s-ar putea să necesite un răspuns mai rapid pentru a preveni barierele din calea liberei circulații pe piața internă și pentru a evita perturbările grave ale lanțurilor de aprovizionare care sunt indispensabile pentru menținerea activităților pe piața internă pot fi, de exemplu, incendiile forestiere, cutremurele sau atacurile cibernetice la scară largă. Faptul că astfel de crize constituie evenimente excepționale și bruște de natură și amploare extraordinare implică faptul că astfel de evenimente sunt în mod rezonabil neașteptate. Având în vedere faptul că nu se știe ce tip de crize ar putea să apară, producând efecte grave asupra pieței interne și a lanțurilor sale de aprovizionare în viitor, este necesar să se prevadă un instrument cu aplicabilitate în cazul unor crize foarte variate care au impact asupra pieței interne.

(8) Impactul unei crize asupra pieței interne poate împiedica funcționarea pieței interne în două moduri. Acesta poate crea obstacole în calea liberei circulații sau poate cauza perturbări ale lanțurilor de aprovizionare. Perturbările lanțurilor de aprovizionare pot exacerba deficitul de bunuri și servicii pe piața internă și pot stăvili producția, ceea ce duce la obstacole suplimentare în calea comerțului și la denaturarea concurenței între statele membre și operatorii privați, perturbând astfel buna funcționare a pieței interne. Perturbările lanțurilor de aprovizionare pot conduce, de asemenea, la apariția sau la apariția probabilă a unor măsuri naționale divergente pentru a aborda aceste probleme legate de lanțul de aprovizionare, conducând la activarea unui regim de urgență pe piața internă. Prezentul regulament ar trebui să abordeze aceste tipuri de impact asupra pieței interne și să introducă măsuri pentru a evita obstacolele în calea liberei circulații sau perturbările lanțului de aprovizionare care creează deficite de bunuri relevante în situații de criză sau servicii relevante în situații de criză.

(9) Pentru a evita o sarcină administrativă inutilă pentru statele membre, incidentele raportate prin intermediul alertelor ad-hoc de avertizare timpurie menționate în prezentul regulament ar trebui să fie definite astfel încât să excludă evenimentele care au o consecință previzibilă neglijabilă asupra liberei circulații a bunurilor, a serviciilor și a persoanelor, inclusiv a lucrătorilor, sau asupra lanțurilor de aprovizionare cu bunuri și servicii care sunt indispensabile pentru menținerea funcțiilor societale vitale sau a activităților economice pe piața internă.

(10) Pentru a se asigura că cadrul de măsuri prevăzut de prezentul regulament își poate exercita pe deplin efectul în contextul regimurilor de vigilență și de urgență pe piața internă, Comisia ar trebui să fie împuternicită să stabilească modalitățile detaliate pentru pregătirea pentru situații de criză, cooperarea, schimbul de informații și comunicarea în situații de criză. Aceste modalități detaliate, sub forma unui cadru de contingență, ar trebui să stabilească aspectele tehnice și operaționale specifice ale mecanismelor de schimb de informații între Comisie și statele membre. În plus, acesta ar trebui să stabilească modalități de coordonare operațională între Comisie și statele membre în ceea ce privește comunicarea în situații de criză. În acest context, ar trebui întocmit un inventar specific al tuturor autorităților competente din statele membre respective implicate în punerea în aplicare a cadrului prevăzut de prezentul regulament, pe baza informațiilor comunicate de statele membre. Acest inventar ar trebui să indice, în special, rolurile și responsabilitățile atribuite autorităților competente din statele lor membre respective în timpul regimurilor de vigilență și de urgență pe piața internă, în conformitate cu dreptul intern. Acordurile dintre Comisie și

statele membre ar trebui să acopere, de asemenea, schimbul securizat de informații privind consultarea operatorilor economici și a partenerilor sociali cu privire la inițiativele și acțiunile lor respective de atenuare a efectelor unei potențiale crize și de răspuns la acestea.

(11) Măsurile stabilite în prezentul regulament ar trebui implementate în mod coerent, transparent, eficient, proporțional și în timp util, ținând seama în mod corespunzător de necesitatea de a menține funcțiile societale vitale, inclusiv securitatea publică, siguranța publică, ordinea publică sau sănătatea publică. Prezentul regulament nu ar trebui să afecteze competența statelor membre în ceea ce privește, de exemplu, politicile naționale de sănătate publică și nu ar trebui să aducă atingere responsabilității statelor membre de a proteja securitatea națională și competența acestora de a proteja alte funcții esențiale ale statului, printre care asigurarea integrității teritoriale a statului și menținerea legii și ordinii publice. Prin urmare, prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere aspectelor legate de securitatea și apărarea națională.

(12) Prezentul regulament prevede mijloacele necesare pentru a asigura, pe perioada unei crize, funcționarea continuă a pieței interne, a întreprinderilor care își desfășoară activitatea pe piața internă și a lanțurilor sale de aprovizionare strategice, inclusiv libera circulație a bunurilor, serviciilor și persoanelor, inclusiv a lucrătorilor, și disponibilitatea bunurilor relevante în situații de criză sau a serviciilor relevante în situații de criză pentru cetățeni, întreprinderi și autoritățile publice. În plus, prezentul regulament stabilește un forum pentru acțiuni adecvate de coordonare, cooperare și schimb de informații. De asemenea, acesta prevede mijloacele pentru accesibilitatea și disponibilitatea în timp util a informațiilor necesare pentru un răspuns specific și un comportament adecvat pe piață din partea întreprinderilor și a cetățenilor pe perioada unei crize.

(13) Atunci când este posibil, prezentul regulament ar trebui să facă posibilă anticiparea evenimentelor și a crizelor, permițând Uniunii să continue să se bazeze pe analiza permanentă privind sectoarele de o importanță critică ale economiei pieței interne.

(14) Prin consolidarea rezilienței și a pregătirii industriei Uniunii în ceea ce privește materiile prime critice, Regulamentul (UE) 2024/1252 al Parlamentului European și al Consiliului ([4]) completează prezentul regulament, care permite Comisiei, în timpul unui regim de vigilență pe piața internă sau al unui regim de urgență pe piața internă, să activeze măsuri specifice atunci când apare o amenințare la adresa aprovizionării cu bunuri de importanță critică sau o perturbare a acesteia, inclusiv în ceea ce privește materiile prime critice.

(15) Prezentul regulament nu ar trebui să dubleze cadrul existent pentru medicamente, dispozitive medicale sau alte contramăsuri medicale în temeiul cadrului UE de securitate sanitară, care cuprinde Regulamentul (UE) 2022/123 ([5]), Regulamentul (UE) 2022/2370 ([6]) și Regulamentul (UE) 2022/2371 ([7]) ale Parlamentului European și ale Consiliului și Regulamentul (UE) 2022/2372 al Consiliului ([8]) în ceea ce privește pregătirea pentru situații de criză și răspunsul la acestea în domeniul sănătății. Cadrul UE de securitate sanitară ar trebui să prevaleze asupra prezentului regulament în ceea ce privește perturbările lanțului de aprovizionare și deficitele de medicamente, dispozitive medicale sau alte contramăsuri medicale, în cazul în care sunt îndeplinite condițiile cadrului respectiv. Prin urmare, medicamentele, dispozitivele medicale sau alte contramăsuri medicale în sensul Regulamentelor (UE) 2022/2371 și (UE) 2022/2372 ar trebui, atunci când au fost incluse pe lista adoptată în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2022/2372, să fie excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament, cu excepția dispozițiilor referitoare la libera circulație a bunurilor, a serviciilor și a persoanelor, inclusiv a lucrătorilor, în timpul unei situații de urgență pe piața internă, în special a celor menite să restabilească și să faciliteze libera circulație.

([4]) Regulamentul (UE) 2024/1252 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 aprilie 2024 de instituire a unui cadru pentru asigurarea aprovizionării sigure și durabile cu materii prime critice și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1724 și (UE) 2019/1020 (JO L, 2024/1252, 3.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1252/oj).

([5]) Regulamentul (UE) 2022/123 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 ianuarie 2022 privind consolidarea rolului Agenției Europene pentru Medicamente în ceea ce privește pregătirea pentru situații de criză în domeniul medicamentelor și al dispozitivelor medicale și gestionarea acestora (JO L 20, 31.1.2022, p. 1).

([6]) Regulamentul (UE) 2022/2370 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 noiembrie 2022 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 851/2004 de creare a unui Centru European de prevenire și control al bolilor (JO L 314, 6.12.2022, p. 1).

([7]) Regulamentul (UE) 2022/2371 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 noiembrie 2022 privind amenințările transfrontaliere grave pentru sănătate și de abrogare a Deciziei nr. 1082/2013/UE (JO L 314, 6.12.2022, p. 26).

([8]) Regulamentul (UE) 2022/2372 al Consiliului din 24 octombrie 2022 privind un cadru de măsuri pentru asigurarea furnizării contramăsurilor medicale necesare în situații de criză în cazul unei urgențe de sănătate publică la nivelul Uniunii (JO L 314, 6.12.2022, p. 64).

(16) Prezentul regulament ar trebui să completeze mecanismele IPCR gestionate de Consiliu în temeiul Deciziei 2014/415/UE a Consiliului ([9]) în ceea ce privește rolul acestuia în impactul crizelor transsectoriale asupra pieței unice care necesită luarea de decizii legate de planificarea măsurilor de contingență și punerea în aplicare a măsurilor de vigilență și de urgență. Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere mecanismelor IPCR gestionate de Consiliu în temeiul Deciziei de punere în aplicare (UE) 2018/1993 a Consiliului ([10]).

(17) Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere mecanismului de protecție civilă al Uniunii (UCPM). Prezentul regulament ar trebui să completeze UCPM și ar trebui să vină în sprijinul acestuia, acolo unde este cazul, în ceea ce privește disponibilitatea bunurilor esențiale și libera circulație a lucrătorilor din domeniul protecției civile, inclusiv a echipamentelor acestora, pentru crizele care se înscriu în domeniul de aplicare al UCPM.

(18) Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere Regulamentului (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului ([11]), inclusiv cadrului său general pentru introducerea temporară sau prelungirea controalelor la frontierele interne și sistemului de notificare pentru reintroducerea temporară a controalelor la frontierele interne.

(19) Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere dispozițiilor din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului ([12]) privind gestionarea crizelor, astfel cum se prevede la articolele 55-57 din regulamentul respectiv, pus în aplicare prin Decizia (UE) 2019/300 a Comisiei ([13]).

(20) Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere mecanismului european de pregătire și răspuns în caz de criză în materie de securitate alimentară. Cu toate acestea, produsele alimentare ar trebui să fie reglementate de dispozițiile prezentului regulament privind libera circulație, inclusiv de cele referitoare la restricțiile privind dreptul la liberă circulație. Măsurile privind produsele alimentare pot fi, de asemenea, verificate prin prisma conformității acestora cu orice alte dispoziții relevante din dreptul Uniunii.

(21) Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere capacității Comisiei de a iniția consultări sau de a coopera, în numele Uniunii, cu autoritățile competente ale țărilor din afara Uniunii, în conformitate cu dreptul Uniunii, acordând o atenție deosebită țărilor în curs de dezvoltare, în vederea găsirii de soluții de cooperare pentru a evita perturbările lanțurilor de aprovizionare, în conformitate cu obligațiile internaționale. Acest lucru poate presupune, după caz, coordonarea în cadrul forurilor internaționale relevante.

(22) Una dintre provocările identificate în timpul crizei provocate de pandemia de COVID-19 a fost lipsa unei rețele pentru asigurarea pregătirii și a schimbului de informații între statele membre, pe de o parte, și între statele membre și Comisie, pe de altă parte. Prin urmare, realizarea obiectivelor urmărite de prezentul regulament ar trebui să fie sprijinită de un mecanism de guvernanță. La nivelul Uniunii, prezentul regulament ar trebui să instituie un Comitet pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă, alcătuit din reprezentanți ai statelor membre și prezidat de Comisie, pentru a facilita cooperarea, schimbul de informații și punerea în aplicare fără probleme, eficace și armonizată a prezentului regulament. Comitetul pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă ar trebui să ofere consiliere și asistență Comisiei cu privire la chestiuni specifice, inclusiv punerea în aplicare consecventă a prezentului regulament, facilitarea cooperării între statele membre și ar trebui să analizeze și să discute subiecte relevante legate de crizele iminente sau în desfășurare.

(23) Comisia ar trebui să prezideze Comitetul pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă și să asigure secretariatul acestuia. Fiecare stat membru ar trebui să numească un reprezentant și un reprezentant supleant. Președintele ar trebui să invite un reprezentant al Parlamentului European în calitate de observator permanent. Pentru a primi consiliere pertinentă cu privire la activitățile Comitetului pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă și pentru a permite participarea corespunzătoare a experților, președintele ar trebui să poată invita experți să participe, în calitate de observatori, la lucrările Comitetului pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă și să participe ad-hoc la anumite reuniuni, în cazul în care participarea lor este oportună având în vedere ordinea de zi a reuniunii. În vederea asigurării unui răspuns coerent și coordonat al Uniunii la diverse crize care ar putea avea un impact asupra funcționării pieței interne, președintele ar trebui, de asemenea, să invite reprezentanți ai altor organisme relevante în situații de criză de la nivelul Uniunii în calitate de observatori la reuniunile relevante ale Comitetului pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă. Pentru a promova cooperarea internațională, președintele ar trebui să invite reprezentanți ai organizațiilor internaționale și ai țărilor din afara Uniunii să participe la reuniunile relevante ale Comitetului pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă, în conformitate cu

([9]) Decizia 2014/415/UE a Consiliului din 24 iunie 2014 privind modalitățile de punere în aplicare de către Uniune a clauzei de solidaritate (JO L 192, 1.7.2014, p. 53).

([10]) Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/1993 a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind mecanismul integrat al Uniunii pentru un răspuns politic la crize (JO L 320, 17.12.2018, p. 28).

([11]) Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) (JO L 77, 23.3.2016, p. 1).

([12]) Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO L 31, 1.2.2002, p. 1).

([13]) Decizia de punere în aplicare (UE) 2019/300 a Comisiei din 19 februarie 2019 de instituire a unui plan general pentru gestionarea crizelor în domeniul siguranței produselor alimentare și a hranei pentru animale (JO L 50, 21.2.2019, p. 55).

acordurile bilaterale sau internaționale corespunzătoare. Președintele ar trebui să poată invita observatori să contribuie la discuții cu expertiza, informațiile și cunoștințele relevante, dar observatorii nu ar trebui să participe la formularea de avize, recomandări sau consiliere ale Comitetului pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă.

(24) Comitetul pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă ar trebui să aibă sarcini specifice în contextul cadrului de contingență al regimului de vigilență pe piața internă și al regimului de urgență pe piața internă. Printre aceste sarcini se numără schimbul de opinii și furnizarea de consiliere Comisiei în ceea ce privește evaluarea criteriilor care trebuie să fie luate în considerare la activarea diferitelor regimuri, precum și în ceea ce privește evaluarea îndeplinirii condițiilor prealabile specifice pentru punerea în aplicare a unor măsuri concrete de răspuns. Comisia ar trebui să țină cont în cea mai mare măsură de avizele, recomandările sau rapoartele adoptate de Comitetul pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă.

(25) În interesul garantării confidențialității informațiilor primite în temeiul prezentului regulament, Comitetul pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă este încurajat să prevadă în regulamentul său de procedură că membrii și observatorii săi nu pot să divulge secrete comerciale și de afaceri și alte informații sensibile și confidențiale obținute sau generate în aplicarea prezentului regulament și trebuie să respecte obligații privind secretul profesional echivalente cu cele aplicabile membrilor personalului Comisiei.

(26) Pentru a asigura o mai mare transparență, responsabilitate și coordonare, în special în perioade de criză, comisia competentă a Parlamentului European ar trebui să-l poată invita pe președintele Comitetului pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă să se prezinte în fața comisiei respective. Parlamentul European ar trebui să fie informat cât mai curând posibil cu privire la orice act de punere în aplicare al Consiliului propus sau adoptat. Comisia ar trebui să ia în considerare elementele care decurg din opiniile exprimate în cadrul dialogului privind situația de urgență și reziliența purtat în temeiul prezentului regulament, inclusiv rezoluțiile corespunzătoare ale Parlamentului European.

(27) În plus, pentru a îmbunătăți implicarea principalelor părți interesate, în special a reprezentanților operatorilor economici, a partenerilor sociali, a cercetătorilor și a societății civile, Comisia ar trebui să creeze o platformă a părților interesate pentru a facilita și a încuraja răspunsul voluntar la situațiile de urgență de pe piața internă.

(28) Pentru a asigura coordonarea eficace și schimbul de informații în contextul cadrului de contingență, precum și în contextul regimurilor de vigilență și de urgență pe piața internă, statele membre ar trebui să desemneze un birou central de legătură responsabil cu contactul cu biroul de legătură la nivelul Uniunii desemnat de Comisie și cu birourile centrale de legătură ale altor state membre. Birourile centrale de legătură ar trebui să funcționeze ca punct focal în ceea ce privește contactele cu autoritățile competente relevante din statele membre, compilând informații de la autoritățile respective, inclusiv, după caz, autorități de la nivel regional și local. Birourile centrale de legătură ar trebui, de asemenea, să fie responsabile de coordonare și schimbul de informații. Ar trebui să fie posibil ca statele membre să desemneze o autoritate care există deja ca birou central de legătură. Aceste birouri de legătură ar trebui să transmită totodată punctelor unice de contact din statele membre toate informațiile relevante în situații de criză, în timp real, dacă este posibil.

(29) Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere posibilității Comisiei de a evalua oportunitatea impunerii de restricții la exportul de mărfuri în conformitate cu drepturile și obligațiile internaționale ale Uniunii în temeiul Regulamentului (UE) 2015/479 al Parlamentului European și al Consiliului ([14]).

(30) Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere măsurilor luate în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([15]).

(31) Prezentul regulament se aplică fără a aduce atingere Directivei (UE) 2022/2557 a Parlamentului European și a Consiliului ([16]), care prevede norme minime armonizate pentru a se asigura că serviciile esențiale pentru menținerea funcțiilor societale sau a activităților economice vitale sunt furnizate în mod neobstrucționat pe piața internă, pentru a spori reziliența entităților critice care furnizează astfel de servicii și pentru a îmbunătăți cooperarea transfrontalieră dintre autoritățile competente.

(32) Pentru a fi mai bine pregătiți și mai rezilienți în timpul potențialelor crize viitoare care ar putea avea un impact negativ grav asupra liberei circulații a bunurilor, a serviciilor și a persoanelor, inclusiv a lucrătorilor, sau ar putea cauza perturbări ale lanțurilor de aprovizionare cu bunuri și servicii de pe piața internă, Comisia ar trebui să încurajeze și să faciliteze elaborarea de protocoale voluntare pentru situații de criză de către operatorii economici.

([14]) Regulamentul (UE) 2015/479 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2015 privind instituirea unui regim comun aplicabil exporturilor (JO L 83, 27.3.2015, p. 34).

([15]) Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 671).

([16]) Directiva (UE) 2022/2557 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2022 privind reziliența entităților critice și de abrogare a Directivei 2008/114/CE a Consiliului (JO L 333, 27.12.2022, p. 164).

Operatorii economici ar trebui să aibă în continuare libertatea de a decide dacă să participe la astfel de protocoale voluntare pentru situații de criză. Participarea la astfel de protocoale voluntare pentru situații de criză nu ar trebui să genereze o sarcină administrativă disproporționată. Protocoalele voluntare pentru situații de criză ar trebui să stabilească parametrii specifici ai perturbărilor preconizate, precum și o alocare a rolurilor specifice ale fiecărui participant, o descriere a mecanismelor de activare a unor astfel de protocoale și a acțiunilor asociate. Părțile interesate, inclusiv autoritățile statelor membre, organele, oficiile și agențiile Uniunii și organizațiile societății civile sau alte organizații relevante pot fi, de asemenea, implicate în elaborarea unor astfel de protocoale voluntare pentru situații de criză. Pentru a determina parametrii perturbărilor care trebuie luate în considerare, operatorii economici ar trebui să se poată baza pe experiențele lor anterioare în ceea ce privește restricțiile privind libera circulație și perturbările lanțului de aprovizionare cauzate de diferite crize.

(33) Pentru a valorifica experiența crizelor din trecut, Comisia ar trebui să elaboreze și să pună la dispoziție programe și materiale de formare pentru părțile interesate din sectorul public și privat, inclusiv pentru operatorii economici. Participarea la astfel de programe de formare și la simulări ar trebui să rămână voluntară.

(34) Ca parte a pregătirii pentru situații de criză, prezentul regulament ar trebui să permită anticiparea evenimentelor și a crizelor pentru care ar fi posibil să se efectueze teste de rezistență și simulări, pe baza analizei continue a sectoarelor de importanță critică ale economiei pieței interne și pe baza muncii continue de analiză prospectivă a Uniunii. În special, Comisia ar trebui să elaboreze scenarii și parametri în anumite sectoare care să surprindă riscurile specifice asociate unei crize. Pentru a asigura pregătirea pentru situații de criză a tuturor actorilor, este necesar să se stabilească norme privind testele de rezistență, care ar trebui efectuate cel puțin o dată la doi ani. În acest context, Comisia ar trebui să faciliteze și să încurajeze elaborarea de strategii de pregătire pentru situații de urgență, inclusiv strategii pentru comunicarea în situații de criză și schimbul de informații cu privire la restricțiile aplicabile în circumstanțe dificile. Identificarea sectoarelor țintă specifice ar trebui să se bazeze pe instrumentele existente bazate pe indicatori care monitorizează dezvoltarea lanțurilor de aprovizionare în Uniune în vederea identificării potențialelor dificultăți, ținând seama de criterii specifice relevante, cum ar fi fluxurile comerciale, cererea și oferta, concentrarea ofertei, producția și capacitățile de producție la nivelul Uniunii și la nivel mondial în diferite etape ale lanțului valoric, precum și interdependențele dintre operatorii economici.

(35) Ar trebui să fie posibil să se facă schimb de informații referitoare la alertele ad-hoc de avertizare timpurie prin intermediul rețelei create între birourile centrale de legătură ale statelor membre și biroul de legătură la nivelul Uniunii. Astfel de alerte ad-hoc de avertizare timpurie ar trebui să fie notificate Comisiei în cazul unor incidente semnificative, pentru a permite Uniunii să urmărească mai bine evoluția unei crize potențiale, iminente sau în curs, asigurând astfel un nivel mai bun de pregătire în cazul apariției sau evoluției crizei.

(36) Pentru a ține seama de natura excepțională și de posibilele consecințe profunde asupra funcționării pieței interne în timpul regimului de vigilență pe piața internă sau al regimului de urgență pe piața internă, în mod excepțional, ar trebui să fie conferite competențe de executare Consiliului pentru activarea regimului de vigilență pe piața internă sau al regimului de urgență pe piața internă în temeiul articolului 291 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Actul de punere în aplicare al Consiliului pentru activarea regimului de vigilență pe piața internă ar trebui să conțină elemente care sunt intrinsec legate de evaluarea îndeplinirii condițiilor prealabile care justifică activarea, și anume o evaluare a impactului potențial al crizei relevante asupra liberei circulații a bunurilor, a serviciilor și a persoanelor, inclusiv a lucrătorilor, pe piața internă și asupra lanțurilor sale de aprovizionare, o listă a bunurilor și serviciilor de importanță critică care sunt indispensabile pentru menținerea funcțiilor societale sau a activităților economice vitale pe piața internă și măsurile de vigilență care trebuie să fie luate. În plus, în cazul în care activarea regimului de urgență pe piața internă necesită, de asemenea, adoptarea unei liste a bunurilor relevante în situații de criză sau a serviciilor relevante în situații de criză, sau a ambelor, lista respectivă ar trebui să fie adoptată în același timp cu activarea regimului de urgență pe piața internă și, prin urmare, ar trebui să fie legată în mod intrinsec de activarea respectivă. Din acest motiv, ar trebui să fie conferite competențe de executare Consiliului pentru adoptarea listei respective de bunuri relevante în situații de criză sau servicii relevante în situații de criză și a oricărei actualizări a acesteia. Ar trebui să fie posibilă extinderea regimului de vigilență pe piața internă sau a regimului de urgență pe piața internă printr-un act de punere în aplicare al Consiliului la propunerea Comisiei. Dacă se dovedește că nu este necesar ca niciunul dintre regimuri să fie activ, atunci regimul respectiv ar trebui să fie dezactivat.

(37) Pentru a se asigura că Comitetul pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă primește informații adecvate cu privire la o potențială situație de urgență pe piața internă, este necesar să se prevadă monitorizarea. O astfel de monitorizare ar trebui să vizeze lanțurile de aprovizionare cu bunuri și servicii de importanță critică pentru care a fost activat regimul de vigilență pe piața internă și libera circulație a persoanelor implicate în producția și furnizarea unor astfel de bunuri și servicii. Monitorizarea lanțurilor de aprovizionare cu bunuri și servicii de importanță critică ar trebui să fie efectuată de autoritățile competente ale statelor membre pe baza cererilor de furnizare voluntară de informații cu privire la factorii care afectează disponibilitatea bunurilor și a serviciilor selectate de importanță critică, cum ar fi capacitatea de producție, disponibilitatea forței de muncă necesare,

stocurile, limitările furnizorilor, posibilitățile de diversificare și substituire, condițiile de cerere și blocajele. Cererea de furnizare voluntară de informații în contextul unei astfel de monitorizări ar trebui să fie adresată tuturor actorilor de-a lungul lanțului de aprovizionare relevant cu bunuri și servicii de importanță critică și altor părți interesate stabilite pe teritoriul statelor membre. Colectarea de informații cu privire la perturbările liberei circulații de la operatorii economici relevanți de-a lungul lanțurilor de aprovizionare cu bunuri și servicii de importanță critică este deosebit de importantă, deoarece lipsa unei forțe de muncă adecvate este una dintre cauzele predominante ale perturbărilor lanțurilor de aprovizionare. Monitorizarea de către autoritățile statelor membre a perturbărilor liberei circulații a persoanelor implicate în producția și furnizarea de bunuri și servicii ar trebui să fie înțeleasă în sens larg, incluzând lucrătorii, prestatorii de servicii, reprezentanții întreprinderilor și alte persoane implicate în cercetare, dezvoltare și introducerea bunurilor pe piață. Autoritățile competente ale statelor membre ar trebui să furnizeze Comisiei și Comitetului pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă informațiile colectate prin intermediul birourilor centrale de legătură. Aceste informații ar trebui să-i permită Comitetului pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă să consilieze Comisia cu privire la necesitatea activării regimului de urgență pe piața internă.

(38) Pentru măsurile naționale care nu sunt armonizate în temeiul prezentului regulament și care afectează, atunci când sunt adoptate și aplicate ca răspuns la o situație de urgență pe piața internă, libera circulație a mărfurilor sau a persoanelor sau libertatea de a presta servicii în timpul situațiilor de urgență pe piața internă, statele membre ar trebui să se asigure că astfel de măsuri respectă pe deplin TFUE și alte dispoziții ale dreptului Uniunii, cum ar fi Regulamentul (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ([17]) și Directivele 2004/38/CE ([18]), 2005/36/CE ([19]), 2006/123/CE ([20]) și (UE) 2015/1535 ([21]) ale Parlamentului European și ale Consiliului. Dacă statele membre adoptă astfel de măsuri, acestea ar trebui să fie justificate și să respecte principiile proporționalității și nediscriminării în conformitate cu dreptul Uniunii. În plus, în conformitate cu aceste principii, astfel de măsuri nu ar trebui să creeze o sarcină administrativă inutilă, iar statele membre ar trebui să ia toate măsurile posibile pentru a limita orice sarcină administrativă cauzată de măsurile adoptate ca răspuns la o situație de urgență pe piața internă. În plus, orice astfel de măsuri ar trebui să țină seama în mod adecvat de situația regiunilor frontaliere și a regiunilor ultraperiferice, în special în ceea ce privește lucrătorii transfrontalieri. Statele membre ar trebui să elimine măsurile luate pentru a răspunde unei situații de urgență pe piața internă care restricționează libera circulație de îndată ce acestea nu mai sunt necesare. În general, măsurile naționale de restricționare a liberei circulații care nu sunt armonizate în temeiul prezentului regulament nu ar mai fi, în principiu, justificate sau proporționale atunci când regimul de urgență pe piața internă este dezactivat și, prin urmare, ar trebui să fie eliminate.

(39) Prezentul regulament nu ar trebui interpretat în sensul că autorizează sau justifică restricții privind libera circulație a mărfurilor, a serviciilor și a persoanelor care contravin TFUE sau altor dispoziții ale dreptului Uniunii. De exemplu, faptul că unele restricții sunt interzise în mod explicit în timpul unui regim de urgență pe piața internă nu ar trebui interpretat ca justificând astfel de restricții în afara regimului respectiv sau ca justificând alte posibile restricții incompatibile cu dreptul Uniunii care nu sunt interzise în mod explicit de prezentul regulament.

(40) Articolul 21 din TFUE prevede dreptul de liberă circulație și de ședere al cetățenilor Uniunii pe teritoriul statelor membre, sub rezerva limitărilor și a condițiilor prevăzute de tratate, precum și a dispozițiilor adoptate în vederea aplicării acestora. Condițiile și limitările detaliate în ceea ce privește acest drept sunt prevăzute în Directiva 2004/38/CE. Directiva respectivă stabilește principiile generale aplicabile limitărilor respective și motivele care pot fi invocate pentru a justifica astfel de măsuri. Aceste motive țin de ordinea publică, de siguranța publică sau de sănătatea publică. În acest context, restricțiile privind libertatea de circulație pot fi justificate dacă sunt proporționale și nediscriminatorii. Prezentul regulament nu are scopul de a prevedea motive suplimentare pentru limitarea dreptului la liberă circulație a persoanelor în afara celor prevăzute în capitolul VI din Directiva 2004/38/CE.

([17]) Regulamentul (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2011 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii (JO L 141, 27.5.2011, p. 1).

([18]) Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO L 158, 30.4.2004, p. 77).

([19]) Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale (JO L 255, 30.9.2005, p. 22).

([20]) Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (JO L 376, 27.12.2006, p. 36).

([21]) Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale (JO L 241, 17.9.2015, p. 1).

(41) Măsurile care facilitează libera circulație a persoanelor și orice alte măsuri care afectează libera circulație a persoanelor prevăzute în prezentul regulament se bazează pe articolul 21 din TFUE și completează Directiva 2004/38/CE pe perioada situațiilor de urgență pe piața unică. Astfel de măsuri nu ar trebui să conducă la autorizarea sau justificarea unor restricții privind libera circulație care contravin tratatelor sau altor acte din dreptul Uniunii.

(42) Articolul 45 din TFUE prevede dreptul la libera circulație a lucrătorilor, sub rezerva limitărilor și a condițiilor prevăzute de tratate și a dispozițiilor adoptate în vederea aplicării acestora. Articolul 46 din TFUE constituie temeiul juridic pentru adoptarea măsurilor necesare în vederea realizării liberei circulații a lucrătorilor, astfel cum este definită la articolul 45 din TFUE. Prezentul regulament conține dispoziții care completează măsurile existente, pentru a întări și mai mult libera circulație a persoanelor, a mări transparența și a oferi asistență administrativă pe perioada situațiilor de urgență pe piața internă. Printre aceste măsuri se numără înființarea și punerea la dispoziție a unor puncte unice de contact pentru lucrători și reprezentanții acestora în statele membre și la nivelul Uniunii pe perioada regimurilor de vigilență și de urgență pe piața internă în conformitate cu prezentul regulament.

(43) Este oportun să se interzică anumite măsuri naționale care restricționează libera circulație sau libertatea de a presta servicii și care nu ar trebui impuse în timpul unei situații de urgență pe piața internă sau ca răspuns la aceasta, deoarece sunt vădit disproporționate. Prin urmare, orice astfel de măsuri luate de statele membre ar trebui să fie evaluate în lumina acestor dispoziții de armonizare, și nu a TFUE sau a altor acte din dreptul Uniunii.

(44) În special, statele membre ar trebui să se abțină de la introducerea unor măsuri care constituie discriminare pe baza cetățeniei sau, în cazul societăților comerciale, pe baza locului unde se află sediul social, administrația centrală sau locul principal de desfășurare a activității.

(45) Statele membre ar trebui să se abțină de la introducerea unor măsuri care îi împiedică pe beneficiarii dreptului la liberă circulație să se întoarcă în statul lor membru de reședință în cazul în care se află într-un alt stat membru la izbucnirea unei crize.

(46) Statele membre ar trebui să se abțină de la adoptarea unor măsuri care să împiedice beneficiarii dreptului la liberă circulație să călătorească în alte state membre din motive imperative legate de familie, atunci când o astfel de călătorie rămâne permisă pe teritoriul statului membru care adoptă măsura în aceleași circumstanțe.

(47) Prezentul regulament nu ar trebui să împiedice statele membre să le permită resortisanților și rezidenților lor să se întoarcă pe teritoriul lor în timpul situațiilor de urgență de pe piața internă. Pentru a facilita astfel de călătorii, alte state membre ar trebui să le permită acestor resortisanți și rezidenți să iasă de pe teritoriul lor pentru a călători în statul membru de cetățenie sau de reședință sau să tranziteze teritoriul lor pentru a ajunge în statul membru de cetățenie sau de reședință.

(48) Restricțiile privind libera circulație, inclusiv sub formă de cerințe și proceduri administrative, cum ar fi procedurile de declarare, înregistrare sau autorizare, sunt interzise, cu excepția cazului în care acestea respectă dreptul Uniunii. Atunci când au fost adoptate cerințe și proceduri administrative justificate și proporționale în conformitate cu dreptul Uniunii, statele membre ar trebui, în timpul unei situații de urgență pe piața internă, să acorde prioritate facilitării respectării acestor cerințe și prelucrării unor astfel de proceduri pentru persoanele implicate în producția sau furnizarea de bunuri relevante în situații de criză sau de servicii relevante în situații de criză. În acest scop și atunci când acest lucru este necesar pentru a facilita libera circulație a unor astfel de furnizori sau a anumitor categorii de furnizori, Comisia ar trebui să instituie mecanisme, inclusiv instrumente și modele digitale.

(49) Prezentul regulament stabilește obligații în vederea asigurării transparenței în ceea ce privește măsurile naționale adoptate în timpul unui regim de urgență pe piața internă care restricționează dreptul la libera circulație a persoanelor. Orice astfel de restricții ar trebui să respecte dreptul Uniunii, în special Directiva 2004/38/CE. Aceste obligații nu ar trebui să aducă atingere niciunei obligații existente de informare sau de notificare care continuă să se aplice. Libera circulație a persoanelor este de o importanță capitală pentru buna funcționare a pieței interne. Experiența dobândită în urma crizei provocate de pandemia de COVID-19 arată că restricționarea acestui drept la liberă circulație poate avea efecte de propagare asupra tuturor celorlalte libertăți fundamentale. Lipsa de informații cu privire la restricțiile legate de criză privind libera circulație a persoanelor poate cauza dificultăți suplimentare cetățenilor și operatorilor economici din Uniune în gestionarea activităților lor în timpul unei crize. În prezent, nu există un sistem de transparență aplicabil care să ofere cetățenilor și operatorilor economici din Uniune informații în legătură cu restricțiile privind libera circulație a persoanelor. Statele membre ar trebui să comunice Comisiei și celorlalte state membre textul dispozițiilor legislative sau de reglementare naționale care introduc restricții privind exercitarea dreptului la liberă circulație al persoanelor ca răspuns la o criză, precum și modificările acestora, fără întârziere după adoptarea lor. Textul respectiv ar trebui să fie însoțit de motivele care stau la baza acestor măsuri, inclusiv de motivele care demonstrează că măsurile sunt justificate și proporționale, precum și de orice date științifice sau de altă natură care stau la baza adoptării lor, de domeniul de aplicare al acestor măsuri, de datele

adoptării și aplicării și durata măsurilor respective. Pentru a se asigura că cetățenii Uniunii și operatorii economici pot obține informații fiabile legate de restricțiile privind libera circulație, statele membre ar trebui să furnizeze publicului informații clare, cuprinzătoare și în timp util care să explice astfel de măsuri, în special domeniul de aplicare, data adoptării și aplicării și durata acestora, cât mai curând posibil. Informațiile respective ar trebui să fie furnizate și Comisiei. Pe această bază, Comisia ar trebui să publice informațiile relevante pe un site web dedicat, disponibil în toate limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii.

(50) Pentru a se asigura că măsurile specifice privind situațiile de urgență de pe piața internă prevăzute în prezentul regulament sunt utilizate numai în cazul în care acest lucru este indispensabil pentru a răspunde unei anumite situații de urgență pe piața internă, aceste măsuri ar trebui să necesite activarea prin intermediul unor acte de punere în aplicare ale Comisiei, care să indice motivele acestei activări și bunurile relevante în situații de criză sau serviciile relevante în situații de criză cărora li se aplică măsurile.

(51) În plus, pentru a asigura proporționalitatea actelor de punere în aplicare respective și respectarea corespunzătoare a rolului operatorilor economici în gestionarea crizelor, Comisia ar trebui să recurgă la activarea măsurilor de răspuns în situații de urgență numai după activarea unui regim de urgență pe piața internă de către Consiliu și în cazul în care operatorii economici nu sunt în măsură să ofere o soluție în mod voluntar și într-un termen rezonabil (denumită în continuare „activarea dublă”). Necesitatea activării măsurilor de răspuns în situații de urgență pe piața internă ar trebui să fie justificată în fiecare astfel de act de punere în aplicare și în legătură cu toate aspectele specifice ale unei crize.

(52) Pentru a permite evaluări precise ale gradului în care introducerea unor măsuri specifice de răspuns în situații de urgență pe piața internă ar permite reducerea deficitelor grave de bunuri relevante în situații de criză sau servicii relevante în situații de criză sau a amenințării iminente de producere a acestora într-o situație de urgență pe piața internă, Comisia ar trebui să poată solicita informații de la operatorii economici relevanți din lanțurile de aprovizionare cu bunuri și servicii relevante în situații de criză. Astfel de solicitări de informații ar trebui, după caz, să vizeze: capacitățile de producție și stocurile de bunuri relevante în situații de criză în instalațiile de producție situate atât în Uniune, cât și în țările din afara Uniunii în care operatorii economici respectivi își desfășoară activitatea, cu care au contracte sau de la care achiziționează produse; calendarul sau o estimare a producției preconizate pentru următoarele trei luni pentru fiecare instalație de producție situată în Uniune și în țările din afara Uniunii în care operatorii economici respectivi își desfășoară activitatea sau cu care au contracte; și detalii privind orice perturbări sau deficite relevante ale lanțurilor de aprovizionare. Pentru a asigura implicarea deplină a statului membru în care operatorul economic își are instalația de producție, Comisia ar trebui să transmită fără întârziere o copie a cererii de informații statului membru respectiv și, în cazul în care autoritatea competentă a statului membru respectiv solicită acest lucru, Comisia ar trebui să comunice statului membru respectiv, prin mijloace securizate, informațiile pe care le-a obținut.

(53) Cererile de informații adresate operatorilor economici ar trebui să fie utilizate de Comisie numai în cazul în care informațiile necesare pentru a răspunde în mod adecvat situației de urgență pe piața internă, cum ar fi informațiile necesare pentru achiziții publice de către Comisie în numele sau în contul statelor membre sau estimarea capacităților de producție ale producătorilor de bunuri relevante în situații de criză ale căror lanțuri de aprovizionare au fost perturbate, nu sunt încă la dispoziția Comisiei și nu pot fi obținute din surse aflate la dispoziția publicului sau din informațiile furnizate în mod voluntar. Atunci când formulează o cerere de informații prin intermediul unui act de punere în aplicare, Comisia ar trebui să se asigure că beneficiul pentru interesul public prevalează asupra posibilelor inconveniente pe care operatorii economici în cauză le pot suporta. Comisia ar trebui să ia în considerare sarcina pe care o astfel de solicitare de informații ar putea să o reprezinte, în special pentru microîntreprinderi și întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri), și ar trebui să stabilească termenul de răspuns în consecință. Atunci când prelucrarea unei cereri de informații de către un operator economic are potențialul de a-i perturba în mod semnificativ operațiunile, operatorului economic respectiv ar trebui să i se permită să refuze furnizarea informațiilor solicitate. Operatorul economic ar trebui să fie obligat să furnizeze Comisiei motivele refuzului de a oferi informațiile solicitate. Astfel de motive ar trebui să includă, în special, riscul răspunderii pentru încălcarea obligațiilor contractuale de nedivulgare bazate pe contracte reglementate de legislația unei țări din afara Uniunii sau riscul de a divulga informații referitoare la securitatea națională în cazul bunurilor cu posibile utilizări în contextul securității naționale, care ar putea include rezerve naționale.

(54) Termenul maxim pentru ca un operator economic să răspundă la o solicitare de informații ar trebui să fie de 20 de zile lucrătoare. Termenul individual specific ar trebui să fie stabilit de la caz la caz și ar putea, în anumite circumstanțe, să fie mai scurt. Operatorului economic ar trebui să i se permită să solicite o singură prelungire a termenului care, sub rezerva acordului explicit al Comisiei, ar putea duce la prelungirea termenul general la peste 20 de zile lucrătoare. Ar trebui să se prevadă ca orice cerere de prelungire a termenului de către operatorul economic să fie prezentată Comisiei în conformitate cu modalitățile de comunicare specificate în decizia individuală. De asemenea, ar trebui să se prevadă că, până la răspunsul Comisiei la cererea de prelungire, termenul inițial este considerat pe deplin aplicabil.

(55) Activarea regimului de urgență pe piața internă, atunci când este necesar, ar trebui, de asemenea, să permită să se declanșeze aplicarea anumitor proceduri de răspuns în situații de criză care să introducă ajustări ale normelor care reglementează proiectarea, fabricarea, evaluarea conformității și introducerea pe piață a mărfurilor care fac obiectul normelor armonizate ale Uniunii, precum și ale anumitor norme care reglementează mărfurile care fac obiectul cadrului general al Uniunii privind siguranța produselor. Procedurile de răspuns respective în situații de criză ar trebui să permită introducerea rapidă pe piață, în situații de urgență, a produselor desemnate drept bunuri relevante în situații de criză. În cazul produselor armonizate, organismele de evaluare a conformității ar trebui să evalueze cu prioritate conformitatea bunurilor relevante în situații de criză față de orice alte cereri în curs pentru alte produse. În cazurile în care există întârzieri nejustificate în procedurile de evaluare a conformității bunurilor relevante în situații de criză, autoritățile competente din statele membre ar trebui să poată emite autorizații de introducere pe piața respectivă a unor astfel de bunuri care nu au făcut obiectul procedurilor aplicabile de evaluare a conformității, cu condiția să se respecte cerințele aplicabile privind siguranța. Astfel de autorizații ar trebui să fie valabile numai pe teritoriul statului membru emitent până la extinderea valabilității lor la teritoriul Uniunii prin intermediul unui act de punere în aplicare al Comisiei. Valabilitatea unor astfel de autorizații care derogă de la procedurile de evaluare a conformității ar trebui să fie limitată la durata regimului de urgență pe piața internă. În plus, pentru a facilita creșterea ofertei de bunuri armonizate și nearmonizate relevante în situații de criză, ar trebui să fie introduse anumite flexibilități în ceea ce privește mecanismele prezumției de conformitate și, respectiv, ale prezumției de conformitate cu cerința generală privind siguranța. În contextul unei situații de urgență pe piața internă, producătorii de bunuri relevante în situații de criză ar trebui să se poată baza, de asemenea, pe standarde naționale și internaționale care oferă un nivel de protecție echivalent cu standardele europene ale căror trimiteri au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Numai în ceea ce privește bunurile armonizate relevante pentru situații de criză, în cazurile în care nu există standarde europene armonizate sau respectarea lor devine excesiv de dificilă din cauza perturbărilor de pe piața internă, Comisia ar trebui să poată emite specificații comune care oferă o prezumție de conformitate pentru a pune la dispoziția producătorilor soluții tehnice gata de utilizare.

(56) Introducerea acestor ajustări relevante în situații de criză ale normelor sectoriale relevante ale Uniunii presupune ajustări specifice ale următoarelor 16 acte: Directivele 2000/14/CE ([22]), 2006/42/CE ([23]), 2010/35/UE ([24]), 2014/29/UE ([25]), 2014/30/UE ([26]), 2014/33/UE ([27]), 2014/34/UE ([28]), 2014/35/UE ([29]), 2014/53/UE ([30]) și 2014/68/UE ([31]) ale Parlamentului European și ale Consiliului și Regulamentele (UE) 2016/424 ([32]),

([22]) Directiva 2000/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 mai 2000 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la zgomotul emis de echipamentele utilizate în exterior (JO L 162, 3.7.2000, p. 1).

([23]) Directiva 2006/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind echipamentele tehnice și de modificare a Directivei 95/16/CE (JO L 157, 9.6.2006, p. 24).

([24]) Directiva 2010/35/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 iunie 2010 privind echipamentele sub presiune transportabile și de abrogare a Directivelor 76/767/CEE, 84/525/CEE, 84/526/CEE, 84/527/CEE și 1999/36/CE ale Consiliului (JO L 165, 30.6.2010, p. 1).

([25]) Directiva 2014/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la punerea la dispoziție pe piață a recipientelor simple sub presiune (JO L 96, 29.3.2014, p. 45).

([26]) Directiva 2014/30/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind armonizarea legislațiilor statelor membre cu privire la compatibilitatea electromagnetică (JO L 96, 29.3.2014, p. 79).

([27]) Directiva 2014/33/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 de armonizare a legislațiilor statelor membre referitoare la ascensoare și la componentele de siguranță pentru ascensoare (JO L 96, 29.3.2014, p. 251).

([28]) Directiva 2014/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la echipamentele și sistemele de protecție destinate utilizării în atmosfere potențial explozive (JO L 96, 29.3.2014, p. 309).

([29]) Directiva 2014/35/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la punerea la dispoziție pe piață a echipamentelor electrice destinate utilizării în cadrul unor anumite limite de tensiune (JO L 96, 29.3.2014, p. 357).

([30]) Directiva 2014/53/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la punerea la dispoziție pe piață a echipamentelor radio și de abrogare a Directivei 1999/5/CE (JO L 153, 22.5.2014, p. 62).

([31]) Directiva 2014/68/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la punerea la dispoziție pe piață a echipamentelor sub presiune (JO L 189, 27.6.2014, p. 164).

([32]) Regulamentul (UE) 2016/424 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 privind instalațiile pe cablu și de abrogare a Directivei 2000/9/CE (JO L 81, 31.3.2016, p. 1).

(UE) 2016/425 ([33]), (UE) 2016/426 ([34]), (UE) nr. 305/2011 ([35]), (UE) 2023/988 ([36]) și (UE) 2023/1230 ([37]) ale Parlamentului European și ale Consiliului. Modificările care stabilesc proceduri de urgență în fiecare dintre actele respective ar trebui să devină aplicabile numai atunci când sunt activate în mod specific. Activarea procedurilor de urgență în temeiul fiecărui act în parte ar trebui să fie condiționată de activarea regimului de urgență pe piața internă și ar trebui să se limiteze la produsele desemnate ca bunuri relevante în situații de criză și limitată în timp la durata regimului de urgență pe piața internă.

(57) În cazurile în care există riscuri substanțiale privind funcționarea pieței interne sau în cazul unor deficite grave și persistente sau al unei cereri excepțional de mari de bunuri relevante în situații de criză, măsurile adoptate la nivelul Uniunii cu scopul de a asigura disponibilitatea bunurilor relevante în situații de criză, cum ar fi cererile prioritare, se pot dovedi indispensabile pentru asigurarea bunei funcționări a pieței interne și a lanțurilor sale de aprovizionare.

(58) Ca instrument de ultimă instanță pentru a asigura menținerea funcțiilor societale sau a activităților economice vitale pe piața internă în cazul în care producția sau furnizarea anumitor bunuri relevante în situații de criză nu a putut fi realizată prin alte măsuri, Comisia ar trebui să poată adresa cereri operatorilor economici stabiliți în Uniune de a produce sau de a furniza anumite bunuri relevante în situații de criză. Atunci când emite o cerere, Comisia ar trebui să țină seama de posibilul impact negativ asupra concurenței pe piața internă și de riscul de exacerbare a denaturărilor pieței. În plus, alegerea destinatarilor și a beneficiarilor cererilor nu ar trebui să fie discriminatorie.

(59) Cererea prioritară ar trebui să se bazeze pe date obiective, factuale, măsurabile și justificate. Astfel de cereri ar trebui să țină seama de interesele legitime ale operatorilor economici și de costurile și eforturile necesare pentru orice modificare a secvenței de producție. Cererea prioritară ar trebui să specifice în mod clar că alegerea de a accepta sau de a refuza cererea rămâne în întregime la latitudinea operatorului economic. În cazul în care operatorul economic alege să refuze cererea prioritară, operatorul economic este, de asemenea, liber să decidă dacă să furnizeze un refuz explicit și dacă să ofere o justificare atunci când informează Comisia cu privire la refuzul său.

(60) Atunci când este acceptată, obligația de a da curs cererii prioritare ar trebui să prevaleze asupra oricărei obligații de executare în temeiul dreptului privat sau public. Fiecare cerere prioritară ar trebui efectuată la un preț echitabil și rezonabil. Calculul unui astfel de preț ar trebui să fie posibil pe baza prețurilor medii de piață din ultimii ani, sub rezerva motivelor pentru orice creștere sau scădere, de exemplu luând în considerare inflația sau costurile de producție. Având în vedere importanța de a asigura bunuri relevante în situații de criză, care sunt indispensabile pentru menținerea funcțiilor societale sau a activităților economice vitale pe piața internă, respectarea obligației de a da curs unei cereri prioritare nu ar trebui să implice răspunderea față de terți pentru daunele care pot rezulta din orice încălcare a obligațiilor contractuale reglementate de legislația unui stat membru, în măsura în care încălcarea obligațiilor contractuale a fost necesară pentru respectarea priorității mandatate. Operatorilor economici care ar putea intra în domeniul de aplicare al unei cereri prioritare ar trebui să li se permită să prevadă, în condițiile contractelor lor comerciale, posibilele consecințe ale unei cereri prioritare. Fără a aduce atingere aplicării altor dispoziții, răspunderea pentru produsele cu defect, prevăzută în Directiva 85/374/CEE a Consiliului ([38]), nu ar trebui să fie afectată de această exonerare de răspundere.

([33]) Regulamentul (UE) 2016/425 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 privind echipamentele individuale de protecție și de abrogare a Directivei 89/686/CEE a Consiliului (JO L 81, 31.3.2016, p. 51).

([34]) Regulamentul (UE) 2016/426 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 privind aparatele consumatoare de combustibili gazoși și de abrogare a Directivei 2009/142/CE (JO L 81, 31.3.2016, p. 99).

([35]) Regulamentul (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2011 de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții și de abrogare a Directivei 89/106/CEE a Consiliului (JO L 88, 4.4.2011, p. 5).

([36]) Regulamentul (UE) 2023/988 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 mai 2023 privind siguranța generală a produselor, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și a Directivei (UE) 2020/1828 a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 87/357/CEE a Consiliului (JO L 135, 23.5.2023, p. 1).

([37]) Regulamentul (UE) 2023/1230 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2023 privind mașinile și de abrogare a Directivei 2006/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 73/361/CEE a Consiliului (JO L 165, 29.6.2023, p. 1).

([38]) Directiva 85/374/CEE a Consiliului din 25 iulie 1985 de apropiere a actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre cu privire la răspunderea pentru produsele cu defect (JO L 210, 7.8.1985, p. 29).

(61) În cazul în care operatorul economic a acceptat în mod expres o cerere prioritară și Comisia a adoptat un act de punere în aplicare în urma unei astfel de acceptări, operatorul economic ar trebui să respecte toate condițiile actului de punere în aplicare respectiv. Nerespectarea de către operatorul economic a condițiilor prevăzute în actul de punere în aplicare ar trebui să conducă la pierderea beneficiului unei exonerări de răspundere contractuală. În cazul în care neconformitatea este intenționată sau imputabilă unei neglijențe grave, operatorului economic i se poate impune, de asemenea, o amendă, sub rezerva principiului proporționalității. Nu ar trebui să fie posibil să li se impună amenzi operatorilor economici care nu au acceptat în mod expres o cerere prioritară.

(62) În cazul în care Comisia este informată de unul sau mai multe state membre cu privire la un deficit de bunuri și servicii relevante în situații de criză sau cu privire la un risc de deficit de bunuri și servicii relevante în situații de criză, Comisia ar trebui să poată recomanda statelor membre să ia măsuri menite să asigure creșterea rapidă a disponibilității bunurilor și serviciilor relevante în situații de criză. Comisia ar trebui să ia în considerare impactul măsurilor avute în vedere asupra operatorilor economici în cauză. Aceste recomandări pot include măsuri menite să faciliteze extinderea, reafectarea sau instituirea de noi capacități de producție pentru bunurile relevante în situații de criză sau de noi capacități legate de serviciile relevante în situații de criză, precum și măsuri menite să accelereze procedurile relevante și aplicabile în materie de aprobare, autorizare și înregistrare.

(63) În cazul în care Comisia este informată de unul sau mai multe state membre cu privire la deficitele de bunuri relevante în situații de criză sau servicii relevante în situații de criză, Comisia ar trebui să transmită informațiile respective tuturor autorităților competente ale statelor membre și să raționalizeze coordonarea răspunsului. În plus, pentru a asigura disponibilitatea anumitor bunuri în situații de criză sau servicii relevante în situații de criză pe durata unei situații de urgență pe piața internă și pentru a pune capăt situației de urgență pe piața internă, Comisia ar trebui să poată recomanda statelor membre să distribuie bunurile sau serviciile respective, ținând seama în mod corespunzător de principiile solidarității, necesității și proporționalității. Comisia ar trebui să contribuie la coordonarea distribuției respective.

(64) În plus față de posibilitatea de achiziții publice comune de către Comisie împreună cu unul sau mai multe state membre și astfel cum se prevede în Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509 al Parlamentului European și al Consiliului ([39]) (denumit în continuare „Regulamentul financiar"), unul sau mai multe state membre ar trebui, de asemenea, să poată solicita Comisiei să lanseze o achiziție publică în numele lor sau în contul lor pentru achiziționarea de bunuri și servicii de importanță critică sau de bunuri și servicii relevante în situații de criză, pentru a valorifica puterea de cumpărare și poziția de negociere a Comisiei pe perioada regimului de vigilență pe piața internă sau a regimului de urgență pe piața internă. O astfel de achiziție ar trebui să acopere achiziționarea de către autoritatea contractantă sau entitatea contractantă, prin intermediul unui contract, a unor lucrări, bunuri sau servicii relevante în situații de criză și achiziționarea sau închirierea de terenuri, clădiri sau alte bunuri imobile de la operatorii economici aleși de autoritatea contractantă sau entitatea contractantă respectivă pentru a răspunde la criză. Comisia ar trebui să fie în măsură să desfășoare procedura de achiziții relevante în numele statelor membre sau în contul acestora, pe baza unui acord între părți, sau să acționeze în calitate de comerciant angro, prin cumpărarea, stocarea și revânzarea de bunuri și servicii sau prin donarea de bunuri și servicii, inclusiv prin închirieri de terenuri, clădiri sau alte bunuri imobile, statelor membre participante sau organizațiilor partenere pe care le-a selectat.

(65) În timpul crizei provocate de pandemia de COVID-19 a devenit clar că Comisia ar trebui să fie în măsură să achiziționeze bunuri și servicii relevante în situații de criză împreună cu state membre ale Asociației Europene a Liberului Schimb (AELS) și cu țări din afara Uniunii, cum ar fi microstatele europene. Orice proceduri de achiziții publice comune lansate pentru achiziționarea de bunuri și servicii relevante în situații de criză sau de bunuri și servicii de importanță critică nu ar trebui să afecteze în mod negativ funcționarea pieței interne și nu ar trebui să constituie o discriminare sau o restricție a comerțului și nici nu ar trebui să provoace denaturarea concurenței sau să aibă vreun impact financiar direct asupra bugetului țărilor care nu participă la procedura comună de achiziții publice. De asemenea, este esențial să se asigure că statele membre își coordonează acțiunile cu sprijinul Comisiei și al Comitetului pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă înainte de a lansa proceduri de achiziții publice de bunuri și servicii relevante în situații de criză. În timpul fazei de contingență, statele membre ar trebui să instituie un sistem care să permită identificarea autorităților contractante și a entităților contractante care fac obiectul Directivelor 2014/24/UE ([40]) și 2014/25/UE ([41]) ale Parlamentului European și ale Consiliului care achiziționează bunuri și servicii relevante în situații de criză în timpul situațiilor de urgență. Statele membre ar trebui să se poată baza pe birourile centrale de legătură pentru colectarea și transmiterea de informații privind achizițiile publice în

([39]) Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 septembrie 2024 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii (JO L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

([40]) Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 65).

([41]) Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale și de abrogare a Directivei 2004/17/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 243).

curs și preconizate de către autoritățile contractante și entitățile contractante de pe teritoriul lor în scopul respectării clauzei de coordonare în temeiul prezentului regulament.

(66) Acordul care reglementează achizițiile efectuate de Comisie în numele sau în contul unuia sau mai multor state membre sau achizițiile publice comune între Comisie și unul sau mai multe state membre ar trebui, după caz, să prevadă o clauză de exclusivitate, în temeiul căreia statele membre participante se angajează să nu achiziționeze bunurile relevante în situații de criză sau serviciile relevante în situații de criză în cauză prin alte canale și să nu desfășoare negocieri paralele. În cazul în care se prevede o astfel de clauză de exclusivitate, aceasta ar trebui să stipuleze că, în cazul în care statele membre au nevoi suplimentare în materie de achiziții publice și o astfel de achiziție nu subminează achizițiile publice comune în curs în numele sau în contul statelor membre, conform evaluării Comisiei, este posibil ca statele membre participante să își lanseze propria procedură de achiziții. În scopul achizițiilor publice comune, statele membre AELS și țările candidate pentru aderarea la Uniune, precum și Principatul Andorra, Principatul Monaco, Republica San Marino și Statul Cetății Vaticanului ar trebui considerate state membre participante în cazul în care decid să participe la achizițiile publice comune. Scopul clauzei de exclusivitate este de a se asigura că achizițiile publice comune în curs în numele sau în contul statelor membre nu sunt subminate. Achizițiile publice *de minimis* nu afectează astfel de achiziții și, prin urmare, autorităților contractante și entităților contractante ale statelor membre ar trebui să li se permită să lanseze o procedură de achiziții care se situează sub pragurile prevăzute de Directivele 2014/24/UE și 2014/25/UE. În plus, având în vedere că achizițiile de la un operator economic care nu participă la licitația în curs nu subminează achiziția în curs, clauza de exclusivitate prevăzută în prezentul regulament nu ar trebui să se aplice acelui tip de achiziție. În cazul în care un stat membru decide să participe la achiziții publice comune sau la achiziții publice în numele sau în contul statelor membre pentru achiziționarea de bunuri și servicii relevante în situații de criză, acesta ar trebui să poată utiliza birourile centrale de legătură prevăzute în prezentul regulament pentru a informa toate autoritățile contractante și entitățile contractante de pe teritoriul său cu privire la achiziția în curs care declanșează aplicarea clauzei de exclusivitate.

(67) Transparența este un principiu fundamental pentru succesul achizițiilor publice, care îmbunătățește concurența, mărește eficiența și creează condiții de concurență echitabile. Parlamentul European ar trebui să fie informat în legătură cu procedurile de achiziții publice comune în temeiul prezentului regulament și, la cerere, să i se acorde acces la contractele încheiate prin aceste proceduri, sub rezerva unei protecții adecvate a secretului și a protecției oricăror date cu caracter personal, a securității naționale a statelor membre și a informațiilor comerciale sensibile, inclusiv a secretelor comerciale.

(68) Este necesar să se ofere deținătorilor de informații garanții cu privire la faptul că informațiile pe care le-au furnizat ca urmare a aplicării prezentului regulament sunt prelucrate și utilizate cu respectarea principiilor necesității și proporționalității. Informațiile primite prin intermediul monitorizării, al cererilor de informații și al cererilor prioritare ar trebui, prin urmare, să fie utilizate de instituțiile, organele, oficiile sau agențiile Uniunii și de personalul acestora, de autoritățile statelor membre și de personalul acestora sau de orice persoană, inclusiv de membrii și observatorii Comitetului pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă, numai în scopul pentru care respectivele informații au fost solicitate.

(69) Având în vedere că Comitetul pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă acționează în calitate de organism consultativ al Comisiei, acesta ar trebui să respecte principiile, standardele și normele Comisiei privind protecția informațiilor clasificate și a informațiilor sensibile neclasificate, inclusiv, printre altele, dispozițiile privind prelucrarea și stocarea acestor informații, astfel cum se prevede în Deciziile (UE, Euratom) 2015/443 ([42]) și (UE, Euratom) 2015/444 ([43]) ale Comisiei. Membrii personalului Comisiei și al altor instituții și organe ale Uniunii care au acces la informații clasificate și la informații sensibile neclasificate legate de activitatea Comitetului pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă ar trebui să respecte cerințele de confidențialitate prevăzute la articolul 339 din TFUE, chiar și după încetarea atribuțiilor lor.

([42]) Decizia (UE, Euratom) 2015/443 a Comisiei din 13 martie 2015 privind securitatea în cadrul Comisiei (JO L 72, 17.3.2015, p. 41).
([43]) Decizia (UE, Euratom) 2015/444 a Comisiei din 13 martie 2015 privind normele de securitate pentru protecția informațiilor UE clasificate (JO L 72, 17.3.2015, p. 53).

(70) În cazul în care activitățile care urmează să fie desfășurate în temeiul prezentului regulament presupun prelucrarea de date cu caracter personal, prelucrarea respectivă ar trebui să respecte legislația relevantă a Uniunii privind protecția datelor cu caracter personal, și anume Regulamentele (UE) 2016/679 ([44]) și (UE) 2018/1725 ([45]) ale Parlamentului European și ale Consiliului.

(71) Trebuie să fie stabilite norme pentru instrumentele digitale pentru a preîntâmpina posibile situații de urgență viitoare în mod prompt și eficient pentru a garanta funcționarea continuă a pieței interne, libera circulație a bunurilor, a serviciilor și a persoanelor în perioade de criză și disponibilitatea bunurilor și a serviciilor relevante în situații de criză pentru cetățeni, întreprinderi și autorități publice. Prezentul regulament ar trebui, de asemenea, să stabilească norme pentru instrumentele digitale care să asigure că se acordă prioritate procedurilor de autorizare, înregistrare sau declarare și sunt accelerate, pentru a facilita libera circulație a persoanelor și transmiterea și schimbul securizat de informații. Comisia și statele membre ar trebui să își reutilizeze sau să își extindă, în măsura posibilului, instrumentele digitale existente. În cazul în care acest lucru nu este posibil, Comisia și statele membre ar trebui să instituie, dacă este necesar și justificat, noi instrumente digitale. Comisia ar trebui să stabilească aspectele tehnice ale unor astfel de instrumente sau infrastructuri prin intermediul unor acte de punere în aplicare.

(72) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui să se confere Comisiei competențe de executare în ceea ce privește specificațiile cadrului de contingență privind pregătirea, cooperarea, schimbul de informații și comunicarea în situații de criză pentru regimurile de vigilență și de urgență pe piața internă. În plus, ar trebui să se confere Comisiei competențe de executare în ceea ce privește posibilitatea de a adopta măsuri de atenuare, și anume acorduri administrative, instrumente și modele digitale, facilitând libera circulație a persoanelor. De asemenea, ar trebui să se confere Comisiei competențe de executare în ceea ce privește activarea unor măsuri specifice de răspuns în caz de urgență în momentul unui regim de urgență pe piața internă, pentru a permite un răspuns rapid și coordonat. În plus, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei în ceea ce privește stabilirea aspectelor tehnice ale instrumentelor digitale specifice care sprijină obiectivele prezentului regulament. Competențele respective ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ([46]).

(73) Comisia ar trebui să adopte acte de punere în aplicare imediat aplicabile atunci când, în cazuri justificate corespunzător, legate de efectele crizei asupra pieței interne, acestea sunt necesare din motive imperioase de urgență.

(74) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute cu precădere în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta”). În special, acesta respectă dreptul la viață privată al operatorilor economici, consacrat la articolul 7 din Cartă, dreptul la protecția datelor prevăzut la articolul 8 din Cartă, libertatea de a desfășura o activitate comercială și libertatea contractuală, care sunt protejate prin articolul 16 din Cartă, dreptul de proprietate, protejat prin articolul 17 din Cartă, dreptul de negociere și de acțiune colectivă protejat de articolul 28 din Cartă, precum și dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil, astfel cum este prevăzut la articolul 47 din Cartă.

(75) Prezentul regulament nu ar trebui să afecteze autonomia partenerilor sociali, astfel cum este recunoscută în TFUE.

(76) Prezentul regulament nu ar trebui interpretat ca afectând dreptul la protecția mediului, dreptul la negociere colectivă și dreptul de a întreprinde acțiuni colective în conformitate cu Carta, inclusiv dreptul lucrătorilor și al angajatorilor de a întreprinde acțiuni colective pentru a-și apăra interesele, inclusiv la grevă, și dreptul sau libertatea de a intra în grevă sau de a întreprinde alte acțiuni care intră sub incidența sistemelor specifice de relații de muncă din statele membre, în conformitate cu dreptul intern sau practicile naționale.

(77) Alte acte juridice ale Uniunii, cum ar fi cele care prevăd obligația operatorilor economici de a pune date la dispoziția organismelor din sectorul public, nu aduc atingere prezentului regulament. Prin urmare, în cazul în care alte acte juridice ale Uniunii conțin, de asemenea, dispoziții privind cererile de informații din partea Comisiei care au același scop ca cele prevăzute în prezentul regulament, după activarea regimului de urgență pe piața internă de către Consiliu, ar trebui să se aplice numai dispozițiile relevante din prezentul regulament referitoare la cererile de informații.

([44]) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

([45]) Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

([46]) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

(78) Uniunea își menține angajamentul deplin față de solidaritatea internațională și sprijină ferm principiul potrivit căruia orice măsuri considerate a fi necesare luate în temeiul prezentului regulament, inclusiv cele necesare pentru prevenirea sau remedierea deficitelor critice, sunt puse în aplicare într-un mod specific, transparent, proporțional, temporar și conform cu obligațiile Organizației Mondiale a Comerțului.

(79) Cadrul Uniunii ar trebui să includă elemente interregionale pentru a stabili măsuri coerente, multisectoriale și transfrontaliere pentru a reacționa la situațiile de contingență, de vigilență și de urgență pe piața internă, ținând seama în special de resursele, capacitățile și vulnerabilitățile din regiunile învecinate, mai cu seamă din regiunile de frontieră.

(80) Comisia ar trebui să evalueze periodic funcționarea și eficacitatea prezentului regulament și să prezinte un raport Parlamentului European și Consiliului, care să includă o evaluare privind activitatea Comitetului pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă, teste de rezistență, protocoale pentru cursurile de formare și situațiile de criză, criterii pentru activarea regimurilor de vigilență pe piața internă și de urgență pe piața internă, precum și utilizarea instrumentelor digitale. În plus, rapoartele respective ar trebui să fie prezentate în termen de patru luni de la dezactivarea regimului de vigilență pe piața internă sau a regimului de urgență pe piața internă, după caz. Rapoartele respective at trebui să includă o evaluare a măsurilor puse în aplicare în temeiul prezentului regulament în legătură cu criza care a determinat activarea regimului respectiv, în special cu privire la eficacitatea măsurilor în cauză. În rapoartele respective s-ar putea sugera eventuale îmbunătățiri, dacă acestea sunt necesare, iar rapoartele pot fi însoțite, după caz, de propuneri legislative corespunzătoare.

(81) Regulamentul (CE) nr. 2679/98 al Consiliului ([47]) prevede un mecanism pentru discuții bilaterale și notificări privind obstacolele în calea funcționării pieței interne. Pentru a se evita dublarea normelor în cazul în care este activat regimul de urgență pe piața internă, regulamentul respectiv ar trebui modificat în consecință. Regulamentul (CE) nr. 2679/98 nu ar trebui să afecteze în niciun fel exercitarea drepturilor fundamentale, astfel cum sunt recunoscute la nivelul Uniunii și în statele membre, inclusiv dreptul sau libertatea de a face grevă sau de a întreprinde alte acțiuni specifice sistemelor de raporturi de muncă din statele membre, în conformitate cu dreptul intern sau practicile naționale. De asemenea, nu trebuie să fie afectat nici dreptul de a negocia, de a încheia contracte colective sau de a desfășura acțiuni colective, în conformitate cu dreptul sau practicile interne.

(82) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume asigurarea funcționării fără probleme și neîntrerupte a pieței interne prin instituirea unor măsuri de contingență, de vigilență și de urgență în întreaga piață internă pentru a facilita coordonarea măsurilor de răspuns în caz de criză, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele acțiunii, acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului respectiv,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

TITLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

CAPITOLUL I

Obiect, domeniu de aplicare și definiții

Articolul 1

Obiect și obiective

(1) Prezentul regulament stabilește un cadru de măsuri armonizate pentru a anticipa, a pregăti și a răspunde în mod eficace la impactul crizelor asupra pieței interne.

(2) Cadrul menționat la alineatul (1) urmărește următoarele obiective:

([47]) Regulamentul (CE) nr. 2679/98 al Consiliului din 7 decembrie 1998 privind funcționarea pieței interne în legătură cu libera circulație a mărfurilor între statele membre (JO L 337, 12.12.1998, p. 8).

(a) să garanteze și să faciliteze libera circulație a mărfurilor, a serviciilor și a persoanelor, inclusiv a lucrătorilor;

(b) să asigure disponibilitatea pe piața internă a bunurilor și serviciilor de importanță critică și a bunurilor și serviciilor relevante în situații de criză în cazul în care statele membre adoptă sau sunt susceptibile să adopte măsuri interne divergente; și

(c) să evite crearea obstacolelor în calea bunei funcționări a pieței interne.

(3) Prezentul regulament stabilește, îndeosebi, următoarele:

(a) norme privind instituirea și funcționarea unui Comitet pentru situațiile de urgență și reziliența pieței interne, care să asiste și să consulte Comisia în ceea ce privește anticiparea, prevenirea sau răspunsul la impactul unei crize asupra pieței interne;

(b) măsuri de contingență care vizează anticiparea, planificarea și reziliența;

(c) măsuri aplicabile în timpul regimului de vigilență pe piața internă pentru a face față impactului unui pericol de criză care ar putea să se transforme într-o situație de urgență pe piața internă;

(d) măsuri aplicabile în timpul regimului de urgență pe piața internă pentru a face față impactului unei crize pe piața internă, inclusiv măsuri care să faciliteze libera circulație a mărfurilor, a serviciilor și a persoanelor, inclusiv a lucrătorilor, în timpul regimului respectiv;

(e) norme privind achizițiile publice aplicabile în timpul regimurilor de vigilență și de urgență pe piața internă;

(f) norme privind punerea la dispoziție a instrumentelor digitale și cooperarea dintre autoritățile competente.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

(1) Prezentul regulament se aplică bunurilor, serviciilor și persoanelor, inclusiv lucrătorilor, din cadrul pieței interne.

(2) Prezentul regulament nu se aplică:

(a) medicamentelor, astfel cum sunt definite la articolul 1 punctul 2 din Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([48]);

(b) dispozitivelor medicale, astfel cum sunt definite la articolul 2 litera (e) din Regulamentul (UE) 2022/123;

(c) altor contramăsuri medicale, astfel cum sunt menționate la articolul 3 punctul 10 din Regulamentul (UE) 2022/2371 și care sunt incluse în lista stabilită în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2022/2372;

(d) semiconductorilor, astfel cum sunt definiți la articolul 2 punctul 1 din Regulamentul (UE) 2023/1781 al Parlamentului European și al Consiliului ([49]);

(e) produselor energetice, în sensul definiției de la articolul 2 alineatul (1) din Directiva 2003/96/CE a Consiliului ([50]), electricității, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (2) din directiva respectivă și altor produse menționate la articolul 2 alineatul (3) din directiva respectivă;

([48]) Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO L 311, 28.11.2001, p. 67).

([49]) Regulamentul (UE) 2023/1781 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 septembrie 2023 de stabilire a unui cadru de măsuri pentru consolidarea ecosistemului european al semiconductorilor și de modificare a Regulamentului (UE) 2021/694 (Regulamentul privind cipurile) (JO L 229, 18.9.2023, p. 1).

([50]) Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității (JO L 283, 31.10.2003, p. 51).

(f) serviciilor financiare, cum ar fi serviciile bancare, de credit, de asigurări și reasigurări, pensii ocupaționale sau personale, valori mobiliare, fonduri de investiții, plăți și consultanță de investiții, inclusiv serviciilor și activităților enumerate în anexa I la Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([51]), precum și activităților de decontare și compensare și serviciilor de consultanță, intermediere și altor servicii financiare auxiliare;

(g) produselor din domeniul apărării, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 1 din Directiva 2009/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([52]) sau astfel cum sunt definite în dreptul intern al statelor membre, cu respectarea dreptului Uniunii.

(3) Prin derogare de la alineatul (2) literele (a), (b) și (c) din prezentul articol, articolele 20-23 și articolul 44 din prezentul regulament se aplică produselor menționate la literele respective.

(4) Prezentul regulament nu aduce atingere altor acte juridice ale Uniunii care stabilesc norme specifice privind răspunsul în situații de criză sau gestionarea crizelor, cum ar fi:

(a) Decizia nr. 1313/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([53]) de instituire a unui mecanism de protecție civilă al Uniunii;

(b) dispozițiile corespunzătoare din Regulamentul (UE) 2015/479 referitoare la competența Comisiei de a determina dacă este oportună impunerea de restricții la exporturile de mărfuri, în conformitate cu drepturile și obligațiile internaționale ale Uniunii;

(c) Regulamentele (UE) 2022/2371 și (UE) 2022/2372 privind cadrul de securitate sanitară al UE;

(d) Decizia 2014/415/UE de instituire a mecanismelor integrate referitoare la un răspuns politic la criză (IPCR), inclusiv rolul de coordonare politică al IPCR, și Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/1993 de stabilire a normelor privind funcționarea acestor mecanisme.

(5) Prezentul regulament nu aduce atingere normelor Uniunii în materie de concurență, inclusiv normelor antitrust, privind concentrările economice și privind ajutoarele de stat.

(6) Prezentul regulament nu aduce atingere responsabilității statelor membre de a proteja securitatea națională și nici competenței acestora de a proteja funcțiile esențiale ale statului, inclusiv asigurarea integrității teritoriale a statului și menținerea legii și ordinii publice. În special, securitatea națională rămâne responsabilitatea exclusivă a fiecărui stat membru.

(7) Prezentul regulament nu aduce atingere exercitării drepturilor fundamentale, în conformitate cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta”). Îndeosebi, prezentul regulament nu aduce atingere dreptului la grevă sau dreptului de a întreprinde alte acțiuni specifice sistemelor de raporturi de muncă din statele membre, în conformitate cu dreptul intern și practicile naționale. De asemenea, acesta nu aduce atingere nici dreptului de a negocia, de a încheia și de a pune în execuție contracte colective sau de a desfășura acțiuni colective, în conformitate cu dreptul intern și practicile naționale.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „criză” înseamnă un eveniment excepțional, neașteptat și brusc, natural sau provocat de om, de natură și amploare extraordinară, care are loc în interiorul sau în afara Uniunii, care are sau poate avea un impact negativ puternic asupra funcționării pieței interne și care tulbură libera circulație a mărfurilor, a serviciilor și a persoanelor sau tulbură funcționarea lanțurilor sale de aprovizionare;

2. „regim de vigilență pe piața internă” înseamnă un cadru care permite să se facă față unui pericol de criză care are potențialul de a se transforma într-o situație de urgență pe piața internă în următoarele șase luni;

([51]) Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

([52]) Directiva 2009/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 de simplificare a clauzelor și condițiilor de transfer al produselor din domeniul apărării în interiorul Comunității (JO L 146, 10.6.2009, p. 1).

([53]) Decizia nr. 1313/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 decembrie 2013 privind un mecanism de protecție civilă al Uniunii (JO L 347, 20.12.2013, p. 924).

3. „regim de urgență pe piața internă” înseamnă un cadru care permite să se facă față unei crize cu un impact negativ semnificativ asupra pieței interne, care perturbă grav libera circulație a mărfurilor, a serviciilor și a persoanelor sau, în cazul în care perturbarea respectivă gravă face sau este probabil să facă obiectul unor măsuri naționale divergente, funcționarea lanțurilor de aprovizionare de pe piața internă;

4. „sectoare de importanță critică” înseamnă acele sectoare care au o importanță sistemică și vitală pentru Uniune și pentru statele sale membre, pentru securitatea publică, siguranța publică, ordinea publică sau sănătatea publică și a căror perturbare, ineficiență, pierdere sau distrugere poate avea un impact negativ semnificativ asupra funcționării pieței interne atunci când există un pericol de criză;

5. „bunuri de importanță critică” sau „servicii de importanță critică”, denumite împreună „bunuri și servicii de importanță critică”, înseamnă bunurile sau serviciile care nu pot fi înlocuite ori diversificate sau care sunt indispensabile pentru menținerea funcțiilor societale sau a activităților economice vitale, astfel încât să se asigure buna funcționare a pieței interne și a lanțurilor sale de aprovizionare în sectoarele de importanță critică, și care sunt enumerate într-un act de punere în aplicare adoptat de Consiliu în temeiul articolului 14 alineatul (1);

6. „bunuri relevante în situații de criză” sau „servicii relevante în situații de criză”, denumite împreună „bunuri și servicii relevante în situații de criză”, înseamnă bunurile sau serviciile care nu pot fi înlocuite ori diversificate sau care sunt indispensabile pentru menținerea funcțiilor societale sau a activităților economice vitale, astfel încât să se asigure buna funcționare a pieței interne și a lanțurilor sale de aprovizionare, care sunt considerate esențiale pentru a răspunde la o criză și care sunt enumerate într-un act de punere în aplicare adoptat de Consiliu în temeiul articolului 18 alineatul (4);

7. „incidente semnificative” înseamnă incidentele care tulbură în mod semnificativ sau pot să tulbure în mod semnificativ funcționarea pieței interne și a lanțurilor sale de aprovizionare;

8. „operator economic relevant” înseamnă un operator economic de-a lungul lanțului de aprovizionare care are posibilitatea sau capacitatea de a produce sau de a distribui oricare dintre următoarele:

   (a) bunuri de importanță critică sau servicii de importanță critică;

   (b) bunuri relevante în situații de criză sau servicii relevante în situații de criză;

   (c) componente ale bunurilor menționate la literele (a) și (b);

9. „microîntreprinderi și întreprinderi mici și mijlocii”, sau „IMM-uri”, înseamnă microîntreprinderile și întreprinderile mici și mijlocii astfel cum sunt definite la articolul 2 din anexa la Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei ([54]).

CAPITOLUL II

Guvernanța

Articolul 4

Comitetul pentru situațiile de urgență de pe piața internă și pentru reziliența pieței interne

(1) Se instituie un Comitet pentru situațiile de urgență de pe piața internă și pentru reziliența pieței interne.

(2) Comitetul pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă este alcătuit din câte un reprezentant al fiecărui stat membru și un reprezentant al Comisiei. Fiecare stat membru numește un reprezentant și un reprezentant supleant. În plus, statele membre pot numi un reprezentant ad-hoc sectorial, dacă este cazul, în funcție de natura crizei.

(3) Un reprezentant al Comisiei prezidează Comitetul pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă, Comisia asigurând și secretariatul Comitetului pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă.

(4) Președintele Comitetului pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă (denumit în continuare „președintele”) invită un reprezentant al Parlamentului European în calitate de observator permanent în cadrul comitetului.

([54]) Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (JO L 124, 20.5.2003, p. 36).

(5) Președintele poate invita experți, care au cunoștințe de specialitate, să participe, în calitate de observatori, la lucrările Comitetului pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă și să participe ad-hoc la anumite reuniuni, în cazul în care participarea lor este oportună având în vedere ordinea de zi a reuniunii. Printre acești experți se pot număra reprezentanți ai operatorilor economici, ai organizațiilor părților interesate și ai partenerilor sociali.

(6) Președintele invită reprezentanți ai altor organisme relevante în situații de criză de la nivelul Uniunii în calitate de observatori la reuniunile relevante ale Comitetului pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă.

(7) Președintele invită reprezentanți ai organizațiilor internaționale și ai țărilor din afara Uniunii la reuniunile relevante ale Comitetului pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă, în conformitate cu acordurile bilaterale sau internaționale corespunzătoare.

(8) Observatorii nu au drept de vot și nici nu participă la formularea avizelor, recomandărilor sau a orientărilor Comitetului pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă. Dacă este cazul, președintele poate invita observatorii respectivi să contribuie cu informații și cunoștințe.

(9) Comitetul pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă se reunește de cel puțin trei ori pe an. La prima sa reuniune, la propunerea Comisiei și în acord cu aceasta, Comitetul pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă adoptă regulamentul său de procedură.

(10) Comitetul pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă poate adopta avize, recomandări sau rapoarte în contextul sarcinilor sale prevăzute la articolul 5. Comisia ține cont în mod transparent și în cea mai mare măsură de avizele, recomandările sau rapoartele respective.

Articolul 5

Sarcinile Comitetului pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă

(1) În scopul planificării măsurilor de contingență pe piața internă în temeiul articolelor 9-13, Comitetul pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă asistă și consiliază Comisia în ceea ce privește următoarele sarcini:

(a) propunerea unor mecanisme de cooperare administrativă, pentru a facilita schimburile de informații între Comisie și statele membre pe durata regimurilor de vigilență și de urgență pe piața internă, care trebuie să fie incluse în cadrul de contingență menționat la articolul 9;

(b) evaluarea incidentelor semnificative cu privire la care statele membre au alertat Comisia în conformitate cu articolul 13 și evaluarea impactului acestora asupra pieței interne și a lanțurilor sale de aprovizionare;

(c) colectarea de informații pentru a anticipa posibilitatea apariției unei crize, efectuarea de analize de date și punerea la dispoziție a informațiilor privind piața;

(d) consultări cu reprezentanții operatorilor economici, inclusiv ai IMM-urilor și ai sectoarelor de activitate, precum și cu partenerii sociali, dacă este cazul, pentru a colecta informații privind piața în conformitate cu articolul 43;

(e) analiza datelor agregate primite de alte organisme relevante în situații de criză instituite la nivelul Uniunii și la nivel internațional;

(f) administrarea unui registru al măsurilor adoptate la nivel național și la nivelul Uniunii în crizele anterioare care au avut un impact asupra pieței interne și asupra lanțurilor sale de aprovizionare; și

(g) formularea de recomandări cu privire la ce măsuri să fie alese pentru anticiparea crizelor și planificarea pentru situațiile de criză, consolidând în același timp reziliența pieței interne, și formularea de recomandări cu privire la punerea în aplicare a măsurilor alese.

(2) În scopul regimului de vigilență pe piața internă menționat la articolul 14, Comitetul pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă asistă și consiliază Comisia la îndeplinirea următoarelor sarcini:

(a) determinarea îndeplinirii criteriilor pentru activarea sau dezactivarea regimului de vigilență pe piața internă, pentru a se determina dacă este prezent pericolul de criză menționat la articolul 3 punctul 2 și amploarea pericolului respectiv;

(b) coordonarea și facilitarea schimburilor și a comunicării de informații, inclusiv cu alte organisme relevante și cu alte organisme relevante în situații de criză de la nivelul Uniunii și după caz, cu țări din afara Uniunii, acordând o atenție deosebită țărilor candidate pentru aderarea la Uniune și țărilor în curs de dezvoltare, precum și cu organizațiile internaționale; și

(c) analizarea și dezbaterea impactului pericolului de criză asupra pieței interne, ținând seama în mod corespunzător de situația din regiunile de frontieră, în vederea găsirii unor posibile soluții.

(3) În scopul regimului de urgență pe piața internă astfel cum se menționează la articolul 18, Comitetul pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă asistă și consiliază Comisia la îndeplinirea următoarelor sarcini:

(a) analiza informațiilor relevante în situații de criză obținute de statele membre sau de Comisie;

(b) stabilirea faptului dacă sunt îndeplinite criteriile de activare sau de dezactivare a regimului de urgență pe piața internă;

(c) formularea de recomandări cu privire la ce măsuri să fie alese pentru a răspunde la nivelul Uniunii situației de urgență de pe piața internă și formularea de recomandări cu privire la punerea în aplicare a măsurilor alese;

(d) efectuarea unei examinări a măsurilor naționale în caz de criză;

(e) coordonarea și facilitarea schimburilor și a comunicării de informații, inclusiv cu alte organisme relevante în situații de criză de la nivelul Uniunii și, după caz, cu țări din afara Uniunii, acordând o atenție deosebită țărilor candidate pentru aderarea la Uniune și țărilor în curs de dezvoltare, precum și cu organizațiile internaționale;

(f) analiza și dezbaterea impactului crizei asupra pieței interne, ținând seama în mod corespunzător de situația din regiunile de frontieră, în vederea găsirii unor posibile soluții; și

(g) stabilirea, după caz, a unei liste a categoriilor de persoane implicate în producția sau furnizarea de bunuri și servicii relevante în situații de criză, pentru care este necesar să se stabilească modele și formulare comune care să poată fi utilizate în mod voluntar de statele membre.

(4) Comisia asigură participarea la lucrările Comitetului pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă a tuturor organismelor la nivelul Uniunii care sunt relevante pentru criza respectivă. Comitetul pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă cooperează și se coordonează îndeaproape, după caz, cu alte organisme relevante în situații de criză de la nivelul Uniunii și cu Comitetul european pentru materii prime critice instituit prin Regulamentul (UE) 2024/1252. Comisia asigură coordonarea cu măsurile puse în aplicare prin intermediul altor mecanisme ale Uniunii, cum ar fi mecanismul de protecție civilă al Uniunii (UCPM), IPCR, cadrul UE de securitate sanitară și cadrul UE pentru materiile prime critice. Comitetul pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă asigură schimbul de informații cu Centrul de coordonare a răspunsului la situații de urgență din cadrul UCPM și cu capacitatea de sprijin pentru conștientizarea și analiza integrată a situației din cadrul IPCR.

(5) Comitetul pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă, în cooperare cu Comisia, adoptă anual un raport de activitate și îl transmite Parlamentului European și Consiliului.

Articolul 6

Dialogul privind situația de urgență și reziliența

(1) Pentru a consolida dialogul dintre instituțiile Uniunii și pentru a asigura o mai mare transparență, responsabilitate și coordonare, comisia competentă a Parlamentului European poate invita Comisia, în calitatea acesteia de președinte al Comitetului pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă, să se prezinte în fața comisiei respective pentru a comunica informații cu privire la toate aspectele care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament, îndeosebi după fiecare reuniune a Comitetului pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă și după fiecare dezactivare a regimurilor de vigilență sau de urgență pe piața internă.

(2) Parlamentul European este informat cât mai curând posibil cu privire la orice act de punere în aplicare al Consiliului propus sau adoptat în temeiul prezentului regulament.

(3) Comisia ia în considerare toate elementele care decurg din opiniile exprimate în cadrul dialogului privind situația de urgență și reziliența, inclusiv rezoluțiile corespunzătoare ale Parlamentului European.

Articolul 7

Platforma pentru situații de urgență și reziliență

(1) Comisia instituie o platformă a părților interesate pentru a facilita dialogul sectorial și parteneriatele sectoriale, reunind principalele părți interesate, și anume reprezentanți ai operatorilor economici, ai partenerilor sociali, ai cercetătorilor și ai societății civile. În special, platforma oferă părților interesate o funcționalitate care să le permită:

(a) să indice acțiunile voluntare necesare pentru a reacționa cu succes la o situație de urgență de pe piața internă;

(b) să formuleze recomandări științifice, avize sau rapoarte cu privire la chestiuni legate de criză;

(c) să contribuie la schimbul de informații și de bune practici, în special în ceea ce privește libera circulație a mărfurilor, a serviciilor și a persoanelor și la evitarea măsurilor naționale divergente care ar putea crea restricții transfrontaliere.

(2) La punerea în aplicare a prezentului regulament, Comisia și Comitetul pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă țin seama de rezultatele dialogului sectorial și ale parteneriatelor sectoriale menționate la alineatul (1), precum și de orice contribuție corespunzătoare prezentată de părțile interesate în conformitate cu alineatul respectiv.

Articolul 8

Birourile de legătură

(1) Fiecare stat membru desemnează un birou central de legătură.

(2) Biroul central de legătură al unui stat membru este responsabil de contactul, coordonarea și schimbul de informații cu:

(a) birourile centrale de legătură ale altor state membre și biroul de legătură la nivelul Uniunii menționat la alineatul (4);

(b) autoritățile competente relevante din statul membru respectiv, în special cu punctele unice de contact naționale menționate la articolul 24.

(3) Pentru a-și îndeplini sarcinile care îi revin în temeiul prezentului regulament, biroul central de legătură al unui stat membru compilează contribuții de la autoritățile competente relevante din statul membru respectiv.

(4) Comisia desemnează un birou de legătură la nivelul Uniunii.

(5) Biroul de legătură la nivelul Uniunii răspunde de asigurarea coordonării și a schimbului de informații, inclusiv a schimburilor de informații relevante în situații de criză, cu birourile centrale de legătură ale statelor membre, pentru gestionarea regimurilor de vigilență și de urgență pe piața internă.

TITLUL II

PLANIFICAREA MĂSURILOR DE CONTINGENȚĂ PE PIAȚA INTERNĂ

Articolul 9

Cadrul de contingență

(1) Ținând seama în mod corespunzător de avizul Comitetului pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă și de contribuția organismelor relevante de la nivelul Uniunii, Comisia poate să adopte un act de punere în aplicare care să stabilească modalitățile detaliate ale unui cadru de contingență privind pregătirea pentru situații de criză, cooperarea, schimbul de informații și comunicarea în situații de criză pentru regimurile de vigilență și de urgență pe piața internă. Actul de punere în aplicare respectiv stabilește modalitățile detaliate pentru:

(a) cooperarea dintre autoritățile competente ale statelor membre și organismele de la nivelul Uniunii în timpul regimurilor de vigilență și de urgență pe piața internă;

(b) schimbul securizat de informații; și

(c) o abordare coordonată a comunicării în raport cu publicul larg în situații de criză în timpul regimurilor de vigilență și de urgență pe piața internă, Comisia având rol de coordonator.

(2) Actul de punere în aplicare menționat la alineatul (1) se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 45 alineatul (2).

(3) Comisia și statele membre asigură existența unor mecanisme pentru cooperarea în timp util și schimbul securizat de informații între Comisie, organismele relevante de la nivelul Uniunii și statele membre cu privire la:

(a) un inventar al autorităților competente din statele membre, al birourilor centrale de legătură desemnate în conformitate cu articolul 8 și al punctelor unice de contact menționate la articolul 24, cu datele de contact ale acestora, precum și cu rolurile și responsabilitățile atribuite pe perioada regimurilor de vigilență și de urgență pe piața internă prevăzute în prezentul regulament, în conformitate cu dreptul intern;

(b) consultarea reprezentanților operatorilor economici, inclusiv a IMM-urilor, cu privire la inițiativele și acțiunile pe care le-au adoptat pentru a reduce gravitatea și a răspunde crizelor potențiale de pe piața internă;

(c) consultarea partenerilor sociali cu privire la implicațiile ce le pot avea pentru libera circulație a lucrătorilor inițiativele și acțiunile lor de reducere a gravității și de reacție la o eventuală criză;

(d) cooperarea la nivel tehnic în timpul regimurilor de vigilență și de urgență pe piața internă;

(e) comunicarea în situații de risc și de urgență, Comisia având un rol de coordonare, ținând seama de structurile deja existente.

(4) Pentru a asigura funcționarea cadrului instituit în conformitate cu alineatul (1), Comisia poate efectua, împreună cu statele membre, teste de rezistență, exerciții de simulare, precum și evaluări în timpul și după finalizarea acțiunilor și poate propune organismelor relevante de la nivelul Uniunii și statelor membre să actualizeze cadrul dacă este necesar.

(5) Pentru a promova și a facilita libera circulație a mărfurilor și a serviciilor în timpul unui regim de urgență pe piața internă, Comisia asistă statele membre la coordonarea eforturilor lor de stabilire a unor formulare digitale unice în scopul declarării, înregistrării sau autorizării activităților desfășurate între statele membre.

Articolul 10

Protocoale voluntare pentru situații de criză

(1) Comitetul pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă poate recomanda Comisiei să inițieze elaborarea, de către operatorii economici, a unor protocoale voluntare pentru situații de criză, prin care să se răspundă la crize în timpul regimului de urgență pe piața internă.

(2) Comisia încurajează și facilitează elaborarea de către operatorii economici a acestor protocoale voluntare pentru situații de criză. Operatorii economici pot decide, în mod voluntar, dacă să participe la protocoalele voluntare pentru situații de criză.

(3) Protocoalele voluntare pentru situații de criză stabilesc:

(a) parametrii specifici ai perturbărilor pe care protocolul voluntar pentru situații de criză încearcă să le remedieze și obiectivele urmărite;

(b) rolul fiecărui participant în cadrul protocolului voluntar pentru situații de criză și măsurile pregătitoare pe care urmează să le pună în aplicare după activarea regimului de urgență pe piața internă pentru a reduce gravitatea crizei și a răspunde la aceasta;

(c) o procedură clară pentru a se determina momentul activării și perioada în care trebuie să fie luate măsurile după activarea protocolului voluntar pentru situații de criză;

(d) acțiuni de reducere a gravității și de răspuns la potențialele crize în timpul regimului de urgență pe piața internă, care să fie limitate la strictul necesar pentru depășirea crizelor.

(4) Comisia implică, după caz, autoritățile statelor membre și organele, oficiile și agențiile Uniunii în elaborarea protocoalelor voluntare pentru situații de criză. Atunci când este necesar și oportun, Comisia poate, de asemenea, să implice organizațiile societății civile sau alte organizații relevante.

Articolul 11

Cursuri de formare și simulări

(1) Comisia elaborează și organizează periodic cursuri de formare privind pregătirea pentru crize, coordonarea, cooperarea și schimbul de informații în situații de criză, destinate personalului birourilor centrale de legătură. Comisia organizează simulări care implică personalul birourilor centrale de legătură din toate statele membre, pe baza unor scenarii potențiale privind situații de urgență pe piața internă.

(2) Îndeosebi, Comisia elaborează și administrează un program de formare bazat pe lecțiile învățate din crizele anterioare, care include aspecte ale întregului ciclu de gestionare a situațiilor de urgență, pentru a asigura un răspuns rapid la crize în timpul regimului de vigilență pe piața internă sau al regimului de urgență pe piața internă. Programul poate conține, în special, următoarele aspecte:

(a) monitorizarea, analiza și evaluarea tuturor acțiunilor corespunzătoare pentru facilitarea liberei circulații a mărfurilor, a serviciilor și a persoanelor;

(b) promovarea aplicării celor mai bune practici la nivelul Uniunii și la nivel național și, după caz, a celor mai bune practici elaborate de țări din afara Uniunii și de organizațiile internaționale;

(c) elaborarea unor orientări privind diseminarea cunoștințelor și executarea diferitelor sarcini la nivel național și, după caz, regional și local;

(d) încurajarea utilizării noilor tehnologii și instrumente digitale relevante, pentru a răspunde situațiilor de urgență de pe piața internă.

(3) Comisia elaborează și pune la dispoziție programe și materiale de formare pentru părțile interesate, inclusiv pentru operatorii economici. Dacă este cazul, Comisia poate invita părțile interesate să participe la cursuri de formare și simulări.

(4) La cererea unui stat membru, Comisia poate formula recomandări și acorda sprijin cu privire la măsurile de pregătire pentru situații de criză și de răspuns la situații de criză, ținând cont în primul rând de nevoile și interesele statului membru respectiv.

Articolul 12

Testele de rezistență

(1) Comisia, ținând seama de avizul Comitetului pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă, desfășoară și coordonează teste de rezistență, inclusiv simulări care vizează preîntâmpinarea unei crize și pregătirea pentru o criză pe piața internă.

(2) În special, Comisia:

(a) elaborează scenarii și parametri într-un sector specific, care să vizeze riscurile concrete asociate unei crize, pentru a analiza impactul potențial asupra liberei circulații a bunurilor, serviciilor și persoanelor din sectorul respectiv;

(b) facilitează și încurajează elaborarea unor strategii ce vizează pregătirea pentru situații de urgență;

(c) identifică, după încheierea testelor de rezistență, în cooperare cu toate părțile implicate, măsuri de reducere a riscurilor.

(3) Pentru a identifica sectorul specific menționat la alineatul (2) litera (a), Comisia, în cooperare cu Comitetul pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă, utilizează toate instrumentele existente de care dispune, inclusiv exercițiile de repertoriere.

(4) Comisia desfășoară teste de rezistență la nivelul Uniunii în mod regulat și cel puțin o dată la doi ani. În acest scop, Comisia invită personalul birourilor centrale de legătură din toate statele membre să participe la simulări. De asemenea, Comisia poate să invite, pentru a participa în mod voluntar, și alți actori relevanți implicați în prevenirea situațiilor de urgență pe piața internă, în pregătirea pentru situațiile respective și în acțiunile de răspuns la acestea.

(5) La cererea a două sau mai multe state membre, Comisia poate desfășura teste de rezistență în anumite zone geografice sau regiuni de frontieră din statele membre respective.

(6) Comisia comunică Comitetului pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă rezultatele testelor de rezistență desfășurate în conformitate cu prezentul articol și publică un raport cu privire la acestea.

Articolul 13

Alerte ad-hoc pentru avertizarea timpurie

(1) Biroul central de legătură al unui stat membru notifică Comisiei și birourilor centrale de legătură ale altor state membre, fără întârzieri nejustificate, orice incidente semnificative.

(2) În conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern care respectă dreptul Uniunii, birourile centrale de legătură și orice autorități competente relevante din statele membre adoptă toate măsurile necesare pentru a trata informațiile menționate la alineatul (1) într-un mod care respectă confidențialitatea acestora, protejează securitatea și ordinea publică a Uniunii sau a statelor membre și protejează securitatea și interesele comerciale ale operatorilor economici vizați.

(3) Pentru a determina dacă incidentele semnificative ar trebui să facă obiectul unei semnalări, astfel cum se menționează la alineatul (1), biroul central de legătură al unui stat membru ia în considerare următoarele:

(a) poziția pe piață sau numărul operatorilor economici afectați de incident;

(b) durata reală sau durata anticipată a incidentului;

(c) zona geografică și proporția pieței interne afectate de incident și efectele sale transfrontaliere, precum și impactul său asupra zonelor geografice deosebit de vulnerabile sau expuse, cum ar fi regiunile ultraperiferice; și

(d) impactul acestor incidente asupra bunurilor care nu pot fi diversificate sau înlocuite.

TITLUL III

VIGILENȚA PE PIAȚA INTERNĂ

CAPITOLUL I

Regimul de vigilență pe piața internă

Articolul 14

Criteriile de activare

(1) În cazul în care, luând în considerare avizul emis de Comitetul pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă Comisia consideră că sunt îndeplinite condițiile menționate la articolul 3 punctul 2, aceasta propune Consiliului să activeze regimul de vigilență pe piața internă. Consiliul poate activa regimul de vigilență pe piața internă prin intermediul unui act de punere în aplicare al Consiliului. Durata perioadei de activare se precizează în actul de punere în aplicare și nu depășește șase luni. Actul de punere în aplicare conține următoarele:

(a) o evaluare a impactului potențial al crizei asupra liberei circulații pe piața internă a mărfurilor, a serviciilor și a persoanelor, inclusiv a lucrătorilor, și asupra lanțurilor de aprovizionare ale pieței interne;

(b) o listă a bunurilor și serviciilor de importanță critică vizate; și

(c) măsurile de vigilență care urmează să fie luate, inclusiv justificarea necesității și proporționalității măsurilor respective.

(2) Atunci când evaluează dacă au fost îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 3 punctul 2 pentru a putea stabili necesitatea activării regimului de vigilență pe piața internă, Comisia și Consiliul iau în considerare cel puțin următoarele criterii:

(a) intervalul de timp preconizat înainte ca pericolul de criză să se materializeze într-un regim de urgență pe piața internă;

(b) numărul sau poziția pe piață a operatorilor economici care pot fi afectați de criză;

(c) măsura în care pot fi afectate de criză bunurile și serviciile de importanță critică; și

(d) zona geografică preconizată a fi afectată de criză, în special impactul asupra regiunilor de frontieră și a regiunilor ultraperiferice.

Articolul 15

Prelungirea și dezactivarea

(1) În cazul în care consideră că motivele pentru care a fost activat regimul de vigilență pe piața internă în temeiul articolului 14 alineatul (1) rămân valabile și luând în considerare avizul emis de Comitetul pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă, Comisia propune Consiliului să prelungească regimul de vigilență pe piața internă. Sub rezerva unor modificări urgente și excepționale ale circumstanțelor, Comisia depune eforturile necesare pentru a face acest lucru cel târziu cu 30 de zile înainte de expirarea perioadei pe durata căreia a fost activat regimul de vigilență pe piața internă. Pe baza propunerii menționate, Consiliul poate prelungi regimul de vigilență pe piața internă cu perioade succesive de cel mult șase luni, prin intermediul unui act de punere în aplicare al Consiliului.

(2) În cazul în care, luând în considerare avizul emis de Comitetul pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă, Comisia constată că condițiile menționate la articolul 3 punctul 2 nu mai sunt îndeplinite în ceea ce privește unele sau toate măsurile de vigilență sau unele sau toate bunurile și serviciile de importanță critică, aceasta propune Consiliului să dezactiveze integral sau parțial regimul de vigilență pe piața internă. Pe baza acestei propuneri, Consiliul poate dezactiva regimul de vigilență pe piața internă prin intermediul unui act de punere în aplicare al Consiliului.

CAPITOLUL II

Măsurile de vigilență

Articolul 16

Monitorizarea

(1) Odată cu activarea regimului de vigilență pe piața internă în conformitate cu articolul 14, autoritățile competente din statele membre monitorizează lanțurile de aprovizionare cu bunuri și servicii de importanță critică și libera circulație a persoanelor, inclusiv a lucrătorilor, implicate în producția și furnizarea bunurilor și serviciilor respective.

(2) Comisia asigură mijloace electronice standardizate și securizate pentru colectarea informațiilor obținute prin monitorizarea menționată la alineatul (1) și prelucrarea informațiilor respective în mod agregat. Fără a aduce atingere dreptului intern care impune, în conformitate cu dreptul Uniunii, păstrarea confidențialității informațiilor colectate, inclusiv a secretelor comerciale, se asigură confidențialitatea în ceea ce privește informațiile sensibile din punct de vedere comercial și informațiile privind securitatea și ordinea publică a Uniunii sau a statelor membre.

(3) În măsura în care este posibil, statele membre stabilesc, actualizează și mențin un inventar al operatorilor economici relevanți stabiliți pe teritoriul lor național care își desfășoară activitatea de-a lungul lanțurilor de aprovizionare cu bunuri și servicii de importanță critică. Conținutul inventarului respectiv trebuie să rămână confidențial în orice moment.

(4) Pe baza inventarului stabilit în temeiul alineatului (3), autoritățile competente din statele membre, în cazul în care nu este posibil să se obțină informații din alte surse, adresează cereri de furnizare voluntară de informații celor mai relevanți operatori economici de-a lungul lanțurilor de aprovizionare cu bunuri și servicii de importanță critică, care își desfășoară activitatea pe teritoriul lor național. Cererile respective precizează, în special, informațiile solicitate cu privire la factorii care au un impact asupra disponibilității bunurilor și serviciilor de importanță critică identificate. Operatorul economic căruia i se adresează cererea furnizează informațiile solicitate în mod voluntar, în conformitate cu normele Uniunii în materie de concurență care reglementează schimbul de informații. Autoritățile competente din statele membre transmit constatările relevante Comisiei și Comitetului pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă, fără întârzieri nejustificate, prin intermediul biroului central de legătură respectiv.

(5) Autoritățile competente din statele membre țin seama în mod corespunzător de sarcina administrativă a operatorilor economici, în special a IMM-urilor, care poate fi asociată cu cererile de informații și se asigură că această sarcină administrativă este menținută la un nivel minim și că se respectă confidențialitatea informațiilor.

(6) Pe baza informațiilor colectate prin intermediul activităților de monitorizare desfășurate în conformitate cu alineatul (1), Comisia prezintă Comitetului pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă un raport cu privire la constatările agregate.

(7) Comisia poate solicita Comitetului pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă să discute constatările agregate și perspectivele de dezvoltare pe baza informațiilor obținute de statele membre în temeiul alineatelor (1) și (4) în ceea ce privește monitorizarea de către acestea a lanțurilor de aprovizionare cu bunuri și servicii de importanță critică și, în acest caz, asigură confidențialitatea și respectă sensibilitatea comercială a informațiilor în cauză.

(8) De asemenea, Comisia poate face schimb de informații relevante cu statele membre, obținute prin alte mijloace sau sisteme de monitorizare.

TITLUL IV

SITUAȚIILE DE URGENȚA PE PIAȚA INTERNĂ

CAPITOLUL I

Regimul de urgență pe piața internă

Articolul 17

Criterii de activare

(1) Atunci când evaluează dacă condițiile menționate la articolul 3 punctul 3 sunt îndeplinite pentru a stabili necesitatea activării regimului de urgență pe piața internă, Comisia și Consiliul evaluează, pe baza unor dovezi concrete și fiabile, dacă criza creează unul sau mai multe obstacole în calea liberei circulații a mărfurilor, a serviciilor sau a persoanelor, cu un impact asupra cel puțin unui sector de funcții societale sau activități economice vitale de pe piața internă.

În cazul în care criza duce la tulburarea funcționării lanțurilor de aprovizionare, pe lângă criteriile stabilite la primul paragraf, Comisia și Consiliul evaluează dacă bunurile sau serviciile în cauză pot fi diversificate sau înlocuite sau dacă lucrătorii în cauză pot fi înlocuiți.

(2) Atunci când aplică alineatul (1), Comisia și Consiliul iau în considerare, în special, următorii indicatori:

(a) numărul de incidente semnificative semnalate în temeiul articolului 13 alineatul (1);

(b) faptul că criza a declanșat activarea oricăruia dintre următoarele elemente:

(i) un mecanism corespunzător de răspuns la criză al Consiliului, inclusiv IPCR;

(ii) UCPM; sau

(iii) oricare dintre mecanismele instituite prin cadrul UE de securitate sanitară, printre care cadrul pentru situații de urgență instituit prin Regulamentul (UE) 2022/2372;

(c) o estimare a numărului sau a poziției pe piață a operatorilor economici și a cererii de piață pentru operatorii economici, precum și o estimare a numărului de utilizatori care se bazează pe sectorul perturbat sau pe sectoarele perturbate ale pieței interne pentru furnizarea bunurilor sau a serviciilor în cauză;

(d) o estimare a tipurilor de bunuri și servicii sau a numărului de persoane, inclusiv lucrători, afectate de criză;

(e) impactul real sau potențial al crizei, în ceea ce privește gravitatea și durata acestuia, asupra activităților economice și funcțiilor societale vitale, asupra mediului și asupra siguranței publice;

(f) faptul că operatorii economici afectați de criză nu au fost în măsură să asigure în mod voluntar și într-un termen rezonabil o soluție la aspectele specifice ale crizei;

(g) zona geografică, inclusiv regiunile de frontieră și ultraperiferice, care sunt și care ar putea fi afectate de criză, inclusiv orice impact transfrontalier asupra funcționării lanțurilor de aprovizionare care sunt indispensabile pentru menținerea funcțiilor societale sau a activităților economice vitale de pe piața internă;

(h) importanța operatorilor economici afectați pentru menținerea unui nivel suficient al aprovizionării cu bunuri sau servicii, ținând seama de disponibilitatea unor mijloace alternative pentru furnizarea bunurilor sau serviciilor respective; și

(i) absența sau penuria unor înlocuitori pentru bunuri sau servicii.

Articolul 18

Activarea

(1) Regimul de urgență pe piața internă se activează numai dacă sunt îndeplinite criteriile prevăzute la articolul 17 alineatul (1).

(2) Regimul de urgență pe piața internă poate fi activat fără ca regimul de vigilență pe piața internă să fi fost activat anterior pentru aceleași bunuri sau servicii.

Activarea regimului de urgență pe piața internă în ceea ce privește anumite bunuri și servicii nu împiedică activarea sau aplicarea în continuare a regimului de vigilență pe piața internă și nici implementarea măsurilor de vigilență prevăzute la articolul 16 cu privire la aceleași bunuri și servicii. În cazul în care regimul de vigilență pe piața internă a fost activat anterior, regimul de urgență pe piața internă îl poate înlocui parțial sau integral.

(3) În cazul în care, luând în considerare avizul emis de Comitetul pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă, Comisia consideră că există o situație de urgență pe piața internă, aceasta propune Consiliului ca acesta să activeze regimul de urgență pe piața internă și, dacă este cazul, să adopte o listă a bunurilor și serviciilor relevante în situații de criză.

(4) Consiliul poate activa regimul de urgență pe piața internă și, după caz, poate adopta o listă a bunurilor relevante în situații de criză sau a serviciilor relevante în situații de criză ori a ambelor, prin intermediul unui act de punere în aplicare al Consiliului, pe baza unei propuneri din partea Comisiei. Durata activării se specifică în actul de punere în aplicare și nu poate fi mai mare de șase luni. Lista bunurilor și serviciilor relevante în situații de criză poate fi modificată prin intermediul unui act de punere în aplicare al Consiliului pe baza unei propuneri a Comisiei.

Articolul 19

Prelungirea și dezactivarea

(1) În cazul în care consideră că motivele pentru care a fost activat regimul de urgență pe piața internă în temeiul articolului 17 alineatul (1) rămân valabile și luând în considerare avizul emis de Comitetul pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă, Comisia propune Consiliului să prelungească regimul de urgență pe piața internă. Sub rezerva unor modificări urgente și excepționale ale circumstanțelor, Comisia depune toate eforturile necesare pentru a face acest lucru cel târziu cu 30 de zile înainte de expirarea perioadei pe durata căreia a fost activat regimul de urgență pe piața internă. Pe baza propunerii menționate, Consiliul poate prelungi regimul de urgență pe piața internă cu perioade succesive de cel mult șase luni, prin intermediul unui act de punere în aplicare al Consiliului.

(2) În cazul în care Comitetul pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă are dovezi concrete și fiabile că regimul de urgență pe piața internă ar trebui să fie dezactivat, acesta poate formula și transmite Comisiei un aviz în acest sens. În cazul în care, luând în considerare avizul emis de Comitetul pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă, Comisia consideră că situația de urgență de pe piața internă nu mai există, aceasta propune fără întârziere Consiliului dezactivarea regimului de urgență pe piața internă.

(3) Măsurile luate în conformitate cu articolele 27-35 încetează să se aplice de la dezactivarea regimului de urgență pe piața internă.

CAPITOLUL II

Libera circulație pe perioada unei situații de urgență pe piața internă

Secțiunea I

Măsuri de facilitare a liberei circulații

Articolul 20

Restricții aplicate liberei circulații pe perioada regimului de urgență pe piața internă

(1) Fără a aduce atingere articolului 21, atunci când adoptă și aplică măsuri naționale ca răspuns la o situație de urgență pe piața internă, statele membre se asigură că măsurile respective respectă dreptul Uniunii, inclusiv în ceea ce privește nediscriminarea, justificarea și proporționalitatea.

(2) Statele membre se asigură, în special, că măsurile menționate la alineatul (1) sunt anulate de îndată ce nu mai sunt justificate sau proporționale.

(3) Statele membre se asigură că nicio cerință impusă cetățenilor sau operatorilor economici nu creează o sarcină administrativă nejustificată sau inutilă.

(4) Statele membre se asigură că toți cetățenii afectați și toate părțile interesate afectate sunt informate, în mod clar și lipsit de ambiguitate, cu privire la măsurile de restricționare a liberei circulații a mărfurilor, a serviciilor și a persoanelor, inclusiv a lucrătorilor și a prestatorilor de servicii, înainte de intrarea lor în vigoare. Statele membre asigură un dialog continuu cu părțile interesate, inclusiv prin comunicarea cu partenerii sociali și cu partenerii internaționali.

Articolul 21

Restricții privind dreptul la liberă circulație interzise pe perioada unei situații de urgență pe piața internă

Pe perioada regimului de urgență pe piața internă și atunci când răspund la o situație de urgență pe piața internă, statele membre se abțin de la introducerea următoarelor măsuri:

(a) orice măsuri care nu sunt limitate în timp;

(b) interdicții la export în interiorul Uniunii, sau măsuri cu efect echivalent, asupra bunurilor sau serviciilor relevante în situații de criză sau interdicții privind tranzitul de bunuri relevante în situații de criză sau măsuri cu efect echivalent;

(c) măsuri care restricționează exportul de bunuri în interiorul Uniunii sau măsuri cu efect echivalent sau măsuri care restricționează prestarea ori primirea transfrontalieră de servicii, în cazul în care restricțiile respective cauzează:

(i) perturbări ale lanțurilor de aprovizionare de bunuri și servicii relevante în situații de criză; sau

(ii) deficite sau o accentuare a deficitelor de astfel de bunuri și servicii pe piața internă;

(d) măsuri care creează discriminări între beneficiarii dreptului la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii pe baza cetățeniei sau, în cazul societăților comerciale, pe locul unde se află sediul social, administrația centrală sau locul principal de desfășurare a activității;

(e) măsuri care refuză beneficiarilor dreptului la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii următoarele: dreptul de a intra pe teritoriul statului membru de cetățenie sau de reședință; dreptul de a ieși de pe teritoriul unui stat membru pentru a călători în statul membru de cetățenie sau de reședință al acestora; sau dreptul de a tranzita un stat membru pentru a ajunge în statul membru de cetățenie sau de reședință al acestora;

(f) măsuri care interzic călătoriile în scop profesional legate de cercetare și dezvoltare, producția, introducerea pe piață sau inspecții conexe și întreținerea bunurilor relevante în situații de criză;

(g) măsuri care interzic călătoriile între statele membre din motive imperative legate de familie, atunci când o astfel de călătorie este permisă în statul membru care introduce o astfel de măsură;

(h) măsuri care impun restricții de călătorie prestatorilor de servicii, reprezentanților întreprinderilor și lucrătorilor, împiedicându-i să călătorească între statele membre pentru a avea acces la locul lor de desfășurare a activității sau la locul lor de muncă atunci când nu există astfel de restricții de călătorie în statul membru care introduce o astfel de măsură;

(i) măsuri care impun restricții care împiedică:

(i) deplasarea prestatorilor de servicii relevante în situații de criză, a reprezentanților întreprinderilor și a lucrătorilor implicați în producția de bunuri relevante în situații de criză sau în furnizarea de servicii relevante în situații de criză sau a lucrătorilor din domeniul protecției civile; sau

(ii) transportul echipamentelor persoanelor menționate la punctul (i) până la locul de desfășurare a activității lor.

Articolul 22

Măsuri de atenuare pentru libera circulație a persoanelor

(1) Pe perioada regimului de urgență pe piața internă și în scopul facilitării liberei circulații a persoanelor menționate la articolul 21 literele (f)-(i), Comisia poate, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, să adopte acorduri administrative sau să pună la dispoziția statelor membre instrumente digitale pentru a facilita identificarea categoriilor de persoane și verificarea faptelor menționate în dispozițiile respective de către statele membre în cooperare cu celelalte state membre relevante și cu Comisia.

(2) Pe perioada regimului de urgență pe piața internă, în cazul în care Comisia stabilește că statele membre au instituit modele pentru a atesta că o persoană fizică sau un operator economic îndeplinește cerințele generale prevăzute în măsurile naționale de urgență și consideră că utilizarea unor modele diferite de către fiecare stat membru constituie un obstacol în calea liberei circulații a persoanelor sau a operatorilor economici respectivi și a echipamentelor acestora, Comisia poate emite, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, modele care să poată fi utilizate de statele membre în mod voluntar.

(3) Fără a aduce atingere dreptului relevant al Uniunii și dreptului intern și procedurilor naționale aplicabile, statele membre acordă prioritate procedurilor de declarare, înregistrare sau autorizare în ceea ce privește prestatorii de servicii relevante în situații de criză.

(4) Comisia identifică categoriile de persoane implicate în producția sau furnizarea de bunuri și servicii relevante în situații de criză pentru care este necesar să se faciliteze libera circulație prin stabilirea de modele prin intermediul unor acte de punere în aplicare, după consultarea Comitetului pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă, care pot fi utilizate de statele membre în mod voluntar.

(5) Actele de punere în aplicare menționate la alineatele (1), (2) și (4) de la prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 45 alineatul (2). Din motive imperative de urgență legate de impactul crizei asupra pieței interne, justificate în mod corespunzător, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile, în conformitate cu procedura menționată la articolul 45 alineatul (3).

(6) Comisia pune la dispoziția publicului, pe un site web dedicat, informații cu privire la măsurile de atenuare pe care le-a adoptat în temeiul prezentului articol.

Secțiunea II

Transparență și asistență administrativă

Articolul 23

Transparență

(1) În cazul în care regimul de urgență pe piața internă a fost activat în conformitate cu articolul 18 alineatul (4), statele membre comunică Comisiei și celorlalte state membre, prin intermediul biroului de legătură la nivelul Uniunii, textul oricăror măsuri de urgență luate ca răspuns la criză, fără întârziere și după adoptarea acestora. Această obligație se aplică numai în cazul în care măsurile respective introduc restricții privind exercitarea dreptului la liberă circulație a persoanelor

între statele membre și nu fac deja obiectul unei obligații de informare sau de notificare prevăzute în alte acte legislative ale Uniunii. Această comunicare include:

(a) motivele unor astfel de măsuri, inclusiv motivele care demonstrează că măsurile sunt justificate și proporționale, precum și orice date științifice sau de altă natură care stau la baza adoptării lor;

(b) domeniul de aplicare al acestor măsuri;

(c) data adoptării, data aplicării și durata măsurilor respective.

(2) Statele membre pot comunica Comisiei și altor state membre, prin intermediul biroului de legătură la nivelul Uniunii, proiectul de text al oricăror măsuri menționate la alineatul (1) înainte de adoptarea acestora, împreună cu informațiile menționate la alineatul (1) literele (a)-(c).

(3) Comunicarea menționată la alineatul (2) nu împiedică statele membre să adopte măsurile în cauză.

(4) Statele membre furnizează publicului și, în același timp, Comisiei informații clare, cuprinzătoare și în timp util care explică măsurile menționate la alineatul (1) cât mai curând posibil.

(5) Comisia coordonează schimbul de informații dintre statele membre și, pe baza informațiilor primite în temeiul prezentului articol, publică pe un site web dedicat, disponibil în toate limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii, informații relevante cu privire la orice restricții privind exercitarea dreptului la liberă circulație, inclusiv informații privind domeniul de aplicare și durata măsurilor naționale în cauză și, dacă este posibil, informații în timp real. Site-ul web dedicat poate include o hartă interactivă cu informații pertinente în timp real privind măsurile respective.

(6) Comisia pune la dispoziția Comitetului pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă informațiile primite în temeiul alineatelor (1), (2) și (4).

(7) Comisia transmite informațiile menționate la alineatele (1), (2) și (4) prin intermediul unui instrument sigur.

Articolul 24

Puncte unice de contact în statele membre

(1) Fiecare stat membru instituie puncte unice de contact naționale care oferă cetățenilor, consumatorilor, operatorilor economici și lucrătorilor, precum și reprezentanților acestora următoarele tipuri de asistență:

(a) asistență pentru solicitarea și obținerea de informații cu privire la restricțiile naționale privind libera circulație a mărfurilor, a serviciilor, a persoanelor și a lucrătorilor introduse în timpul unui regim de urgență pe piața internă;

(b) asistență pentru îndeplinirea oricăror proceduri și formalități în situații de criză la nivel național care au fost instituite ca urmare a activării regimului de urgență pe piața internă.

(2) Statele membre se asigură că cetățenii, consumatorii, operatorii economici și lucrătorii, precum și reprezentanții acestora pot primi, la cererea acestora și prin intermediul punctului unic de contact relevant, informații din partea autorităților competente cu privire la modul în care măsurile naționale respective de răspuns în situații de criză sunt interpretate și aplicate în general. Dacă este cazul, aceste informații includ un ghid pas cu pas. Informațiile respective se transmit într-un limbaj clar, ușor de înțeles și inteligibil. Acestea trebuie să fie ușor accesibile de la distanță și prin mijloace electronice și trebuie să fie actualizate.

(3) De asemenea, statele membre pun la dispoziție informațiile menționate la alineatul (1) într-o limbă oficială a instituțiilor Uniunii care este înțeleasă pe scară largă de un număr cât mai mare de utilizatori transfrontalieri și depun toate eforturile pentru a furniza astfel de informații în alte limbi oficiale ale instituțiilor Uniunii, acordând o atenție deosebită situației și nevoilor regiunilor de frontieră.

Articolul 25

Punctul unic de contact la nivelul Uniunii

(1) Comisia instituie și operează un punct unic de contact la nivelul Uniunii.

(2) Punctul unic de contact la nivelul Uniunii:

(a) oferă cetățenilor, consumatorilor, operatorilor economici, lucrătorilor și reprezentanților acestora asistență pentru solicitarea și obținerea de informații în ceea ce privește măsurile de răspuns în situații de criză la nivelul Uniunii care sunt relevante sau care afectează exercitarea liberei circulații a mărfurilor, a serviciilor și a persoanelor, inclusiv a lucrătorilor, pe durata regimului de urgență pe piața internă;

(b) oferă cetățenilor, consumatorilor, operatorilor economici, lucrătorilor și reprezentanților acestora asistență pentru îndeplinirea oricăror proceduri și formalități în situații de criză care au fost instituite la nivelul Uniunii ca urmare a activării regimului de urgență pe piața internă;

(c) compilează și publică o listă cu toate măsurile naționale luate ca răspuns la criză și cu toate punctele naționale de contact.

(3) Punctului unic de contact la nivelul Uniunii i se alocă resurse umane și financiare suficiente.

CAPITOLUL III

Măsurile de răspuns în cazul situațiilor de urgență pe piața internă

Secțiunea I

Cereri de informații, proceduri de urgență în temeiul legislației Uniunii privind produsele și cereri prioritare

Articolul 26

Cerința privind activarea pe două niveluri

(1) Măsurile prevăzute în prezenta secțiune sunt adoptate de Comisie numai atunci când a fost activat un regim de urgență pe piața internă și a fost întocmită o listă de către Consiliu în temeiul articolului 18 alineatul (4).

(2) Un act de punere în aplicare care introduce o măsură inclusă în prezenta secțiune enumeră în mod clar și specific bunurile și serviciile relevante în situații de criză cărora li se aplică o astfel de măsură. Această măsură se aplică numai pe durata regimului de urgență pe piața internă.

Articolul 27

Cereri de informații adresate operatorilor economici

(1) Comisia poate invita operatorii economici relevanți din lanțurile de aprovizionare cu bunuri relevante în situații de criză sau servicii relevante în situații de criză să furnizeze, în mod voluntar și într-un termen stabilit, informații specifice în următoarele circumstanțe:

(a) există deficite grave de bunuri relevante în situații de criză sau de servicii relevante în situații de criză sau o amenințare iminentă în acest sens;

(b) informațiile solicitate sunt strict necesare pentru a evalua dacă vreuna dintre măsurile prevăzute la articolul 28 sau la articolele 34-39 este în măsură să reducă astfel de deficite sau amenințarea iminentă în acest sens;

(c) informațiile furnizate prin intermediul Comitetului pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă sau obținute prin alte mijloace de la statele membre în faza de contingență sau în cadrul regimului de vigilență pe piața internă nu sunt suficiente; și

(d) Comisia nu este în măsură să obțină astfel de informații din alte surse.

Comisia, după consultarea Comitetului pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă, evaluează existența condițiilor menționate la primul paragraf.

(2) Comisia poate formula o cerere de informații, prin intermediul unui act de punere în aplicare, în cazul în care:

(a) nu se furnizează Comisiei nicio informație în mod voluntar în termenul stabilit în temeiul alineatului (1); sau

(b) informațiile primite de Comisie, prin furnizarea voluntară de informații în temeiul alineatului (1) sau din orice alte surse disponibile în timpul fazei de contingență sau al regimului de vigilență pe piața internă, sunt în continuare insuficiente pentru a evalua dacă implementarea măsurilor prevăzute la articolul 28 sau la articolele 34-39 ar reduce deficitele grave de bunuri relevante în situații de criză sau de servicii relevante în situații de criză sau amenințarea iminentă a unor astfel de deficite și dacă ar trebui luate astfel de măsuri.

(3) Înainte de adoptarea unui act de punere în aplicare, astfel cum se menționează la alineatul (2) și ținând seama de avizul Comitetului pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă, Comisia:

(a) evaluează necesitatea și proporționalitatea unei astfel de cereri de informații pentru îndeplinirea obiectivelor prevăzute la alineatul (1) litera (b); și

(b) ține seama în mod corespunzător de sarcina administrativă pe care o astfel de cerere ar putea să o genereze pentru operatorii economici în cauză, în special pentru IMM-uri, și stabilește termenele pentru transmiterea informațiilor în consecință.

(4) Cererile de informații menționate la alineatele (1) și (2) se limitează la informații specifice în legătură cu:

(a) capacitățile de producție și eventualele stocuri de bunuri relevante în situații de criză în unitățile de producție situate în Uniune sau în țări din afara Uniunii pe care operatorul relevant le exploatează, cu care încheie contracte sau pe care le folosește pentru aprovizionare, cu respectarea deplină a secretelor comerciale și de afaceri;

(b) dacă este disponibil, calendarul producției preconizate de bunuri relevante în situații de criză a instalațiilor de producție situate în Uniune și a instalațiilor de producție situate în țări din afara Uniunii pe care operatorul economic relevant le exploatează sau cu care încheie contracte, pentru următoarele trei luni de la primirea cererii de informații;

(c) orice perturbări sau deficite relevante ale lanțurilor de aprovizionare cu bunuri relevante în situații de criză sau servicii relevante în situații de criză.

(5) Actul de punere în aplicare care prevede o cerere de informații din partea Comisiei adresată operatorilor economici în temeiul alineatului (2):

(a) precizează bunurile și serviciile relevante în situații de criză care sunt relevante pentru cererea de informații;

(b) precizează operatorii economici relevanți care își desfășoară activitatea de-a lungul lanțurilor de aprovizionare cu bunuri relevante în situații de criză sau servicii relevante în situații de criză și care sunt vizați de cererea de informații;

(c) precizează informațiile solicitate, inclusiv furnizând, dacă este necesar, un model cu întrebări care ar putea fi adresate operatorilor economici relevanți individuali;

(d) demonstrează existența necesității excepționale menționate la alineatul (1) litera (b) pentru care sunt solicitate informațiile și include evaluarea menționată la alineatul (3) litera (a);

(e) explică scopul cererii, utilizarea preconizată a informațiilor solicitate și durata utilizării respective; și

(f) precizează perioada în care operatorul economic poate solicita Comisiei să modifice cererea.

Cererea de informații prevăzută de actul de punere în aplicare menționat la primul paragraf se formulează într-un limbaj clar, concis și ușor de înțeles și ține seama de protecția secretelor comerciale și de efortul depus de operatorul economic pentru a pune informațiile la dispoziție în mod voluntar, în special dacă este un IMM.

(6) În urma solicitării de informații adresate de Comisie operatorilor economici prin intermediul unui act de punere în aplicare în temeiul alineatului (2), Comisia adresează o decizie individuală fiecăruia dintre operatorii economici în cauză din categoria specificată în respectivul act de punere în aplicare, solicitându-le fie să furnizeze informațiile specificate în

respectivul act de punere în aplicare, fie să explice de ce nu pot furniza astfel de informații. Comisia se bazează, atunci când este posibil, pe inventarele relevante și disponibile ale operatorilor economici relevanți, întocmite de statele membre în conformitate cu articolul 16 alineatul (3). Comisia poate, de asemenea, obține de la statele membre informațiile necesare privind operatorii economici în cauză, atunci când este cazul.

(7) Deciziile Comisiei care conțin cereri individuale de informații adoptate în conformitate cu alineatul (6) sunt justificate în mod corespunzător și sunt proporționale în ceea ce privește volumul, natura și granularitatea datelor cerute, precum și frecvența accesului la datele respective și sunt necesare pentru gestionarea situației de urgență.

Astfel de decizii trebuie să conțină toate elementele următoare:

(a) o trimitere la actul de punere în aplicare menționat la alineatul (2) pe care se bazează acestea;

(b) o descriere a situațiilor de deficite grave legate de criză sau de o amenințare iminentă în acest sens care au stat la baza deciziei;

(c) garanții privind protecția datelor cu caracter personal în conformitate cu articolul 42 privind nedivulgarea informațiilor comerciale sensibile, nedivulgarea secretelor comerciale și protecția proprietății intelectuale, conținute în răspuns în conformitate cu articolul 43;

(d) informații privind posibilitatea contestării deciziei în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene în conformitate cu dreptul relevant al Uniunii;

(e) un termen rezonabil care să nu depășească 20 de zile lucrătoare în care trebuie să fie furnizate informațiile sau justificarea refuzului de a furniza astfel de informații.

La stabilirea termenului menționat la al doilea paragraf litera (e), Comisia ia în considerare, în special, dimensiunea operatorului economic în cauză în ceea ce privește angajații și efortul necesar pentru colectarea și punerea la dispoziție a informațiilor.

Operatorul economic poate solicita o singură dată prelungirea termenului, cu până la două zile înainte de expirarea sa, dacă gravitatea situației impune această prelungire. Comisia răspunde, în termen de o zi lucrătoare, oricărei astfel de cereri de prelungire a termenului.

(8) În cazul în care prelucrarea unei cereri de informații de către un operator economic are potențialul de a-i perturba în mod semnificativ operațiunile, operatorul economic respectiv poate refuza să furnizeze informațiile solicitate și prezintă Comisiei motivele refuzului. Comisia nu divulgă niciun astfel de refuz de a furniza informațiile solicitate sau motivele refuzului.

(9) Comisia transmite fără întârziere o copie a oricărei cereri de informații menționate la alineatele (1) și (2) autorității competente relevante a statului membru pe al cărui teritoriu se află operatorul economic. La solicitarea autorității competente, Comisia transmite informațiile obținute de la operatorul economic respectiv în conformitate cu dreptul Uniunii.

(10) După primirea informațiilor în temeiul unei cereri de informații menționate la alineatele (1) și (2), Comisia:

(a) folosește informațiile numai într-un mod compatibil cu scopul pentru care au fost solicitate informațiile;

(b) asigură, în măsura în care prelucrarea datelor cu caracter personal este necesară, punerea în aplicare a unor măsuri tehnice și organizatorice care să păstreze confidențialitatea și integritatea informațiilor solicitate, în special a datelor cu caracter personal, și care să protejeze drepturile și libertățile persoanelor vizate;

(c) șterge informațiile de îndată ce acestea nu mai sunt necesare în scopul declarat și informează operatorul economic și autoritatea competentă relevantă a statului membru în cauză, fără întârzieri nejustificate, că informațiile au fost șterse, cu excepția cazului în care arhivarea informațiilor este necesară în scopuri de transparență în conformitate cu dreptul intern.

(11) Fiecare operator economic în cauză sau oricine autorizat în mod corespunzător să reprezinte operatorul economic respectiv furnizează informațiile solicitate în mod individual, în conformitate cu normele Uniunii în materie de concurență care reglementează schimbul de informații.

(12) Actele de punere în aplicare menționate la alineatul (2) din prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 45 alineatul (2). Din motive imperative de urgență legate de impactul crizei asupra pieței interne, justificate în mod corespunzător, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile în conformitate cu procedura menționată la articolul 45 alineatul (3).

(13) Cererile de informații emise în temeiul prezentului articol nu se referă la informații a căror divulgare ar fi contrară intereselor esențiale ale securității naționale a statelor membre.

Articolul 28

Activarea procedurilor de urgență în dreptul relevant al Uniunii privind produsele

(1) Atunci când a fost activat regimul de urgență pe piața internă prin intermediul unui act de punere în aplicare al Consiliului adoptat în temeiul articolului 18 din prezentul regulament și există un deficit de anumite bunuri relevante în situații de criză, Comisia poate activa, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, procedurile de urgență incluse în actele juridice ale Uniunii modificate prin Regulamentul (UE) 2024/2748 al Parlamentului European și al Consiliului ([55]) și Directiva (UE) 2024/2749 a Parlamentului European și a Consiliului ([56]) în ceea ce privește respectivele bunuri relevante în situații de criză. Actele de punere în aplicare respective indică bunurile relevante în situații de criză și procedurile de urgență care fac obiectul activării, precizează motivele acestei activări și proporționalitatea acesteia și indică durata activării în cauză.

(2) Activarea procedurilor de urgență astfel cum se menționează la alineatul (1) se aplică numai pe durata regimului de urgență pe piața internă.

(3) Actele de punere în aplicare menționate la alineatul (1) din prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 45 alineatul (2). Din motive imperative de urgență legate de impactul crizei asupra pieței interne, justificate în mod corespunzător, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile, în conformitate cu procedura menționată la articolul 45 alineatul (3).

Articolul 29

Cereri prioritare

(1) În situații excepționale, după consultarea statelor membre în care sunt stabiliți operatorii economici și ținând seama în cea mai mare măsură de opiniile acestora, Comisia poate adresa o cerere unuia sau mai multor operatori economici stabiliți în Uniune să accepte și să trateze cu prioritate producerea sau furnizarea de bunuri relevante în situații de criză (denumite în continuare „cereri prioritare") în cazul în care:

(a) există un deficit grav și persistent de bunuri relevante în situații de criză care fac obiectul cererii; și

(b) producerea sau furnizarea unor astfel de bunuri nu a putut fi realizată prin alte măsuri prevăzute în prezentul regulament, inclusiv cele menționate la articolul 35 sau în titlul V.

(2) Comisia demonstrează că alegerea destinatarilor și a beneficiarilor cererilor prioritare menționate la prezentul articol este nediscriminatorie și respectă normele Uniunii în materie de concurență.

(3) Comisia își bazează cererile prioritare menționate la prezentul articol pe date obiective, concrete, măsurabile și justificate, care arată că o astfel de prioritizare este indispensabilă pentru a asigura menținerea funcțiilor societale sau a activităților economice vitale pe piața internă, precum și ținând seama de interesele legitime ale operatorului economic și de costurile și eforturile necesare pentru orice modificare a secvenței de producție a lanțului de aprovizionare. Comisia indică în mod explicit în cererea prioritară că operatorul economic rămâne liber să refuze cererea respectivă.

(4) În cazul în care operatorul economic căruia i se adresează cererea prioritară menționată la alineatul (1) a acceptat în mod expres cererea respectivă, Comisia adoptă un act de punere în aplicare care prevede:

([55]) Regulamentul (UE) 2024/2748 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2024 de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 305/2011, (UE) 2016/424, (UE) 2016/425, (UE) 2016/426, (UE) 2023/988 și (UE) 2023/1230 în ceea ce privește procedurile de urgență pentru evaluarea conformității, prezumția de conformitate, adoptarea specificațiilor comune și supravegherea pieței ca urmare a unei situații de urgență pe piața internă (JO L, 2024/2748, 8.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2748/oj).

([56]) Directiva (UE) 2024/2749 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 octombrie 2024 de modificare a Directivelor 2000/14/CE, 2006/42/CE, 2010/35/UE, 2014/29/UE, 2014/30/UE, 2014/33/UE, 2014/34/UE, 2014/35/UE, 2014/53/UE și 2014/68/UE în ceea ce privește procedurile de urgență pentru evaluarea conformității, prezumția de conformitate, adoptarea specificațiilor comune și supravegherea pieței ca urmare a unei situații de urgență pe piața internă (JO L, 2024/2749, 8.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/2749/oj).

(a) temeiul juridic al cererii prioritare care trebuie respectat de către operatorul economic;

(b) bunurile care fac obiectul cererii prioritare și cantitatea în care urmează să fie livrate;

(c) termenele în care trebuie finalizată cererea prioritară;

(d) beneficiarii cererii prioritare; și

(e) renunțarea la răspunderea contractuală în condițiile prevăzute la alineatul (6).

(5) Cererile prioritare formulate în temeiul alineatului (4) se prezintă la un preț echitabil și rezonabil, ținând seama în mod corespunzător de costurile de oportunitate ale operatorului economic atunci când îndeplinește cererea prioritară în raport cu obligațiile de performanță existente. Respectiva cerere prioritară prevalează asupra oricărei obligații anterioare de executare, în temeiul dreptului privat sau public, legată de bunurile care fac obiectul cererii prioritare.

(6) Operatorul economic care face obiectul unei cereri prioritare în temeiul alineatului (4) nu este răspunzător pentru nicio încălcare a obligației contractuale care este reglementată de legislația unui stat membru, cu condiția ca:

(a) încălcarea obligației contractuale să fie necesară pentru respectarea priorității necesare;

(b) actul de punere în aplicare menționat la alineatul (4) să fi fost respectat; și

(c) acceptarea cererii prioritare să nu fi avut scopul unic de a evita în mod nejustificat o obligație contractuală prealabilă.

(7) Cererile prioritare nu includ bunuri a căror producere sau furnizare ar fi contrară intereselor esențiale de securitate națională și de apărare ale statelor membre.

(8) Comisia adoptă actul de punere în aplicare menționat la alineatul (4) în conformitate cu dreptul aplicabil al Uniunii, inclusiv cu principiile necesității și proporționalității, precum și cu obligațiile Uniunii în temeiul dreptului internațional.

(9) Actul de punere în aplicare menționat la alineatul (4) din prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 45 alineatul (2).

(10) În cazul în care un operator economic, după ce a acceptat în mod expres o cerere prioritară, nu se conformează, în mod intenționat sau din neglijență gravă, cererii respective, Comisia poate, printr-o decizie, în cazul în care se consideră necesar și proporțional, să impună o amendă operatorului economic în cauză. Amenda respectivă nu depășește 100 000 EUR. Amenzile impuse IMM-urilor nu depășesc 25 000 EUR.

Articolul 30

Amenzi impuse operatorilor economici pentru nerespectarea cererilor prioritare acceptate în mod expres

(1) La stabilirea cuantumului amenzii menționate la articolul 29 alineatul (10), Comisia ia în considerare dimensiunea și resursele economice ale operatorului economic în cauză, natura, gravitatea și durata nerespectării cererii prioritare, ținând seama în mod corespunzător de principiile proporționalității și adecvării.

(2) Curtea de Justiție a Uniunii Europene este pe deplin competentă să exercite controlul legalității deciziilor prin care Comisia a stabilit o amendă în conformitate cu articolul 29 alineatul (10). Curtea poate să anuleze, să reducă sau să majoreze amenda impusă.

Articolul 31

Termen de prescripție pentru impunerea amenzilor

(1) Competența Comisiei de a impune amenzi în conformitate cu articolul 29 alineatul (10) face obiectul unui termen de prescripție de doi ani:

(2) Termenul de prescripție începe să curgă din ziua în care Comisia ia cunoștință de nerespectarea cererii prioritare acceptate în mod expres. Totuși, în cazul unor nerespectări continue sau repetate, termenul de prescripție începe să curgă din ziua în care încetează nerespectarea.

(3) Orice acțiune întreprinsă de Comisie sau de autoritățile competente ale statelor membre în scopul asigurării respectării cererii prioritare întrerupe termenul de prescripție.

(4) Întreruperea termenului de prescripție se aplică tuturor părților care sunt considerate responsabile pentru participarea la nerespectare.

(5) După fiecare întrerupere, termenul de prescripție începe să curgă din nou de la zero. Totuși, termenul de prescripție expiră cel târziu în ziua în care s-a scurs o perioadă egală cu dublul termenului de prescripție fără să se fi impus o amendă de către Comisie. Această perioadă se prelungește cu durata în care termenul de prescripție este suspendat deoarece decizia Comisiei face obiectul unor cauze pendinte la Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

Articolul 32

Termen de prescripție pentru punerea în executare a amenzilor

(1) Competența Comisiei de a pune în executare deciziile luate în temeiul articolului 29 alineatul (10) face obiectul unui termen de prescripție de cinci ani.

(2) Termenul de prescripție începe să curgă de la data la care decizia devine definitivă.

(3) Termenul de prescripție pentru punerea în executare a amenzilor este întrerupt:

(a) prin notificarea unei decizii de modificare a cuantumului inițial al amenzii sau de refuzare a unei cereri de modificare;

(b) prin orice act al Comisiei sau al unui stat membru care acționează la cererea Comisiei care vizează executarea amenzii.

(4) După fiecare întrerupere, termenul de prescripție începe să curgă din nou de la zero.

(5) Termenul de prescripție pentru punerea în executare a amenzilor se suspendă pe perioada în care:

(a) se acordă timp pentru efectuarea plății;

(b) se suspendă executarea plății în temeiul unei hotărâri a Curții de Justiție a Uniunii Europene.

Articolul 33

Dreptul de a fi ascultat cu privire la aplicarea de amenzi

(1) Înainte de a adopta o decizie în temeiul articolului 29 alineatul (10), Comisia acordă operatorului economic în cauză posibilitatea de a fi ascultat cu privire la:

(a) constatările preliminare ale Comisiei, inclusiv cu privire la orice chestiune referitor la care Comisia a ridicat obiecții;

(b) măsurile pe care Comisia ar putea să le adopte având în vedere constatările preliminare menționate la litera (a) de la prezentul alineat.

(2) Operatorii economici în cauză își pot prezenta observațiile cu privire la constatările preliminare ale Comisiei în temeiul alineatului (1) litera (a) într-un termen care este stabilit de Comisie în concluziile sale preliminare și care nu poate fi mai mic de 21 de zile.

(3) Comisia își bazează deciziile numai pe obiecțiile cu privire la care operatorii economici în cauză au fost în măsură să prezinte observații.

(4) Dreptul la apărare al operatorului economic în cauză este pe deplin respectat în cadrul tuturor procedurilor. Operatorul economic în cauză are dreptul de a avea acces la dosarul Comisiei în condițiile unei divulgări negociate, sub rezerva interesului legitim al operatorilor economici de a-și proteja secretele comerciale. Dreptul de acces la dosar nu include accesul la informații confidențiale și la documente interne ale Comisiei sau ale autorităților statelor membre. În special, dreptul de acces nu include accesul la corespondența dintre Comisie și autoritățile statelor membre. Nicio dispoziție din prezentul alineat nu împiedică Comisia să divulge și să utilizeze informațiile necesare pentru a dovedi o încălcare.

Secțiunea II

Alte măsuri pentru asigurarea disponibilității bunurilor și serviciilor relevante în situații de criză

Articolul 34

Solidaritate și distribuția coordonată a bunurilor și serviciilor relevante în situații de criză

(1) În cazul unui deficit de bunuri relevante în situații de criză sau servicii relevante în situații de criză care afectează unul sau mai multe state membre, statele membre în cauză pot notifica acest lucru Comisiei, indicând cantitățile necesare și orice alte informații pertinente. Comisia transmite informațiile autorităților competente relevante și eficientizează coordonarea răspunsurilor statelor membre.

(2) În cazul în care Comisia, în conformitate cu alineatul (1) este informată că bunurile și serviciile relevante în situații de criză sunt insuficiente într-un stat membru pentru a răspunde nevoilor legate de situația de urgență de pe piața internă, Comisia, luând în considerare în mod corespunzător avizul emis de Comitetul pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă și informațiile colectate conform prezentului regulament, poate recomanda altor state membre să distribuie bunurile și serviciile respective într-un mod specific, atunci când este posibil, având în vedere necesitatea de a evita alte perturbări pe piața internă, inclusiv în zonele geografice afectate în mod deosebit de astfel de perturbări și în conformitate cu principiile necesității, proporționalității și solidarității și stabilind cea mai eficientă utilizare a bunurilor și serviciilor pentru a pune capăt situației de urgență pe piața internă.

Articolul 35

Măsuri de asigurare a disponibilității și a furnizării de bunuri relevante în situații de criză sau servicii relevante în situații de criză

(1) Atunci când este informată, în conformitate cu articolul 34 alineatul (1), că există un risc ca bunurile relevante în situații de criză sau ca serviciile relevante în situații de criză să fie insuficiente într-un stat membru pentru a satisface nevoile legate de situației de urgența pe piața internă, Comisia, luând în considerare în mod corespunzător avizul emis de Comitetul pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă, poate recomanda statelor membre să ia măsuri specifice. Măsurile respective asigură, cât mai curând posibil, reorganizarea eficientă a lanțurilor de aprovizionare și a liniilor de producție, precum și utilizarea stocurilor existente pentru a spori disponibilitatea și furnizarea unor astfel de bunuri sau servicii.

(2) În special, măsurile menționate la alineatul (1) pot să includă:

(a) măsuri de facilitare a extinderii sau a reorientării capacităților de producție existente sau a creării de noi capacități de producție pentru bunurile relevante în situații de criză;

(b) măsuri de facilitare a extinderii capacităților existente sau a creării de noi capacități legate de activitățile de servicii;

(c) măsuri care vizează accelerarea procedurilor relevante de aprobare și autorizare, inclusiv a autorizațiilor de mediu, în ceea ce privește producerea și distribuția de bunuri relevante în situații de criză sau care afectează producția și distribuția acestora;

(d) măsuri care vizează accelerarea procedurilor de autorizare și înregistrare pentru serviciile relevante în situații de criză;

(e) măsuri care vizează accelerarea procedurilor relevante de aprobare a produselor în vederea introducerii pe piață a bunurilor relevante în situații de criză care nu fac obiectul niciunei legislații a Uniunii de armonizare a condițiilor de comercializare a produselor.

TITLUL V

ACHIZIȚIILE PUBLICE

CAPITOLUL I

Achiziții publice efectuate de Comisie în numele sau în contul statelor membre pe perioada unui regim de vigilență pe piața internă sau al unui regim de urgență pe piața internă

Articolul 36

Cererea statelor membre adresată Comisiei de a achiziționa bunuri și servicii în numele sau în contul acestora

(1) Două sau mai multe state membre pot solicita Comisiei să lanseze o procedură de achiziții în numele sau în contul statelor membre care doresc să fie reprezentate de Comisie (denumite în continuare „statele membre participante") în vederea achiziționării de bunuri și servicii de importanță critică sau bunuri și servicii relevante în situații de criză.

(2) Comisia, fără întârziere și în consultare cu Comitetul pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă, evaluează necesitatea și proporționalitatea cererii menționate la alineatul (1). În cazul în care Comisia înțelege să nu dea curs cererii respective, aceasta informează statele membre în cauză și Comitetul pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă și își motivează refuzul.

(3) În cazul în care Comisia este de acord să efectueze achiziții în numele sau în contul statelor membre participante, aceasta:

(a) informează toate statele membre și Comitetul pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă cu privire la intenția sa de a desfășura procedura de achiziții publice și invită statele membre interesate să participe;

(b) elaborează o propunere pentru încheierea unui acord-cadru cu statele membre participante care să permită Comisiei să efectueze achiziții în numele sau în contul acestora.

Acordul bazat pe propunerea menționată la primul paragraf litera (b) stabilește condițiile detaliate pentru achiziția publică, inclusiv modalitățile practice, cantitățile maxime propuse, condițiile achiziționării sau închirierii în comun în numele statelor membre participante sau în contul acestora, inclusiv prețurile și termenele de livrare.

(4) În cazul în care anulează procedura de achiziții publice în conformitate cu articolul 174 din Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509 (denumit în continuare „Regulamentul financiar"), Comisia informează imediat statele membre participante în acest sens, astfel încât acestea să poată iniția fără întârziere propriile proceduri de achiziții publice.

Articolul 37

Stabilirea și punerea în aplicare a mandatului de negociere al Comisiei

(1) Acordul menționat la articolul 36 alineatul (3) al doilea paragraf stabilește un mandat de negociere pentru Comisie în vederea achiziționării, în numele sau în contul statelor membre participante, a bunurilor și serviciilor de importanță critică sau a bunurilor și serviciilor relevante în situații de criză prin încheierea de noi contracte. Mandatul de negociere respectiv include criteriile de atribuire.

(2) Comisia invită statele membre participante să numească reprezentanți care să participe la negocierea acordului menționat la articolul 36 alineatul (3) litera (b), precum și la pregătirea proceselor de achiziții.

(3) În conformitate cu acordul respectiv, Comisia are dreptul să încheie, în numele sau în contul statelor membre participante, contracte cu operatori economici, inclusiv cu producători individuali de bunuri și servicii de importanță critică sau de bunuri și servicii relevante în situații de criză, având drept obiect furnizarea unor astfel de bunuri de importanță critică sau servicii de importanță critică.

(4) Fără a aduce atingere articolului 174 din Regulamentul financiar, Comisia desfășoară procedurile de achiziții în numele sau în contul statelor membre participante, inclusiv adoptarea deciziei de atribuire, și încheie contractele rezultate cu operatorii economici.

(5) Atunci când pune în aplicare acordurile rezultate și când desfășoară procedurile de achiziții publice, Comisia se asigură că statele membre participante sunt tratate în mod nediscriminatoriu.

Articolul 38

Modalități de achiziții de către Comisie în numele sau în contul statelor membre

(1) Achizițiile prevăzute în prezentul regulament sunt efectuate de Comisie în conformitate cu normele stabilite în Regulamentul financiar pentru propriile sale achiziții publice.

(2) În cazul în care acest lucru este justificat în mod corespunzător de o situație de extremă urgență sau este strict necesar pentru a se adapta la circumstanțe neprevăzute în evoluția situației de urgență pe piața internă și cu condiția ca modificarea să nu schimbe în mod substanțial obiectul contractului, Comisia poate, de comun acord cu contractantul:

(a) să permită modificarea contractului care a fost semnat peste pragul de 50 % și până la 100 % din valoarea inițială a contractului; sau

(b) de comun acord cu majoritatea simplă a statelor membre participante, să permită altor state membre să adere la un contract care a fost semnat sau să semneze un contract suplimentar cu contractantul selectat.

(3) Se consideră că o modificare schimbă în mod substanțial obiectul contractului în cazul în care face ca în substanță, contractul să difere semnificativ de cel încheiat inițial, și anume atunci când sunt îndeplinite una sau mai multe dintre următoarele condiții:

(a) modificarea introduce sau elimină condiții importante care, dacă ar fi fost incluse în procedura inițială de achiziții, ar fi permis admiterea altor ofertanți decât cei selectați inițial sau acceptarea unui alt ofertant decât cel acceptat inițial, ar fi atras mai mulți participanți la procedura de achiziții publice sau nu ar fi condus la selectarea ofertantului care a fost declarat câștigător;

(b) modificarea schimbă semnificativ balanța economică a contractului în favoarea contractantului într-un mod care nu a fost prevăzut în contractul inițial;

(c) modificarea extinde în mod semnificativ domeniul de aplicare al contractului.

CAPITOLUL II

Achiziții publice comune pe perioada regimurilor de vigilență și de urgență pe piața internă

Articolul 39

Procedura de achiziții publice comune

(1) Comisia și una sau mai multe autorități contractante sau entități contractante, astfel cum sunt definite la articolul 4 din Directiva 2014/25/UE, din statele membre participante pot desfășura o procedură comună de achiziții publice în conformitate cu normele prevăzute la articolul 168 alineatul (2) din Regulamentul financiar în vederea furnizării de bunuri și servicii de importanță critică sau de bunuri și servicii relevante în situații de criză. Statele membre pot să achiziționeze, să închirieze sau să dețină în sistem de leasing integral capacitățile achiziționate în comun.

(2) Participarea la procedura comună de achiziții publice este deschisă tuturor statelor membre, statelor membre ale AELS și țărilor candidate pentru aderarea la Uniune, precum și Principatului Andorra, Principatului Monaco, Republicii San Marino și Statului Cetății Vaticanului. În înțelesul prezentului articol și al articolului 41, respectivele țări sunt considerate state membre participante în cazul în care decid să participe la procedura de achiziții publice comune.

(3) Procedura de achiziții publice comune este precedată de un acord privind achizițiile publice comune între Comisie și statele membre participante pentru a stabili modalitățile practice care reglementează achizițiile publice și criteriile de atribuire, în conformitate cu dreptul relevant al Uniunii.

(4) Comisia informează Parlamentul European cu privire la procedurile comune de achiziții publice desfășurate în conformitate cu prezentul articol și, la cerere, acordă acces la contractele încheiate ca urmare a procedurilor respective, sub rezerva protecției adecvate a informațiilor sensibile din punct de vedere comercial, inclusiv secrete de afaceri, relații comerciale și interese ale Uniunii.

CAPITOLUL III

Achiziții efectuate de statele membre pe perioada regimului de urgență pe piața internă

Articolul 40

Consultarea și coordonarea cu privire la achizițiile individuale efectuate de statele membre

Atunci când s-a activat regimul de urgență pe piața internă în temeiul articolului 18, statele membre depun toate eforturile pentru a se informa reciproc și a informa Comisia cu privire la procedurile de achiziții publice în curs de desfășurare pentru bunurile și serviciile relevante în situații de criză.

Înainte de lansarea oricăror noi proceduri de achiziții publice în conformitate cu Directivele 2014/24/UE și 2014/25/UE, statele membre:

(a) se informează reciproc cu privire la intenția oricăreia dintre autoritățile contractante sau entitățile contractante de a lansa proceduri de achiziții publice pentru bunuri și servicii relevante în situații de criză;

(b) consultă celelalte state membre și Comisia cu privire la modalitățile de achiziții publice cele mai adecvate; și

(c) își coordonează procedurile de achiziții publice în momentul unei situații de urgență pe piața internă, în spiritul solidarității între statele membre.

Articolul 41

Clauza de exclusivitate

(1) În timpul unui regim de urgență pe piața internă, acordul care reglementează achizițiile efectuate de Comisie în numele sau în contul unuia sau mai multor state membre participante sau achizițiile publice comune ale Comisiei împreună cu unul sau mai multe state membre participante, după caz, prevăd o clauză de exclusivitate, în temeiul căreia statele membre participante se angajează să nu achiziționeze bunurile relevante în situații de criză sau serviciile relevante în situații de criză în cauză prin alte canale și să nu desfășoare negocieri paralele.

În cazul în care este prevăzută o clauză de exclusivitate, aceasta prevede că statele membre participante sunt autorizate să își lanseze propria procedură de achiziții pentru achiziționarea unor cantități suplimentare de bunuri relevante în situații de criză sau servicii relevante în situații de criză care fac obiectul achiziției comune sau al achizițiilor publice în curs de desfășurare efectuate de Comisie în numele sau în contul statelor membre, într-un mod care să nu submineze achiziția în curs, sub rezerva acordului Comisiei și după consultarea tuturor celorlalte state membre participante. Cererea pentru un astfel de acord se adresează Comisiei, care o transmite celorlalte state membre participante spre examinare.

(2) Clauza de exclusivitate se aplică oricăror contracte noi, inclusiv contractelor specifice din contracte-cadru, pe care autoritățile contractante sau entitățile contractante ale statelor membre participante le-ar lua în considerare pe durata activării regimului de urgență pe piața internă.

TITLUL VI

PROTECȚIA DATELOR, CONFIDENȚIALITATEA, NORMELE DE SECURITATE ȘI INSTRUMENTELE DIGITALE

Articolul 42

Protecția datelor cu caracter personal

(1) Prezentul regulament nu aduce atingere obligațiilor statelor membre în domeniul prelucrării datelor cu caracter personal de către acestea în temeiul Regulamentului (UE) 2016/679 și al Directivei 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([57]) privind confidențialitatea și comunicațiile electronice, sau obligațiilor Comisiei și, după caz, ale altor

([57]) Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) (JO L 201, 31.7.2002, p. 37).

instituții, organe, oficii și agenții ale Uniunii în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către acestea în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1725, la îndeplinirea responsabilităților care le revin.

(2) Datele cu caracter personal se prelucrează sau sunt comunicate numai în cazurile în care acest lucru este strict necesar în sensul prezentului regulament. În astfel de cazuri, se aplică, în mod corespunzător, condițiile prevăzute în Regulamentele (UE) 2016/679 și (UE) 2018/1725.

(3) În cazul în care prelucrarea datelor cu caracter personal nu este strict necesară pentru funcționarea mecanismelor stabilite prin prezentul regulament, datele cu caracter personal sunt anonimizate astfel încât persoana vizată să nu fie identificabilă.

Articolul 43

Norme de confidențialitate și securitate privind protecția informațiilor primite

(1) Informațiile primite în aplicarea prezentului regulament se folosesc numai în scopul pentru care au fost solicitate.

(2) Statele membre și Comisia asigură protecția secretelor comerciale și de afaceri și a altor informații sensibile și confidențiale obținute și generate în aplicarea prezentului regulament, inclusiv în ceea ce privește recomandările și măsurile care urmează să fie luate, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern.

(3) Comisia nu comunică nicio informație pe care a primit-o în temeiul prezentului regulament într-un mod care poate conduce la identificarea unui operator economic, atunci când comunicarea informațiilor respective ar avea ca rezultat un potențial prejudiciu comercial sau al reputației acestui operator economic sau divulgarea oricăror secrete comerciale.

(4) Comitetul pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă este obligat să respecte normele de securitate ale Comisiei pentru protecția informațiilor clasificate ale Uniunii Europene și a informațiilor sensibile neclasificate.

(5) Statele membre și Comisia se asigură că informațiile clasificate transmise sau schimbate în temeiul prezentului regulament nu sunt declasate sau declasificate fără acordul prealabil scris al emitentului informațiilor respective.

Articolul 44

Instrumente digitale

(1) Până la 29 mai 2026, Comisia și statele membre, atunci când nu există instrumente sau infrastructuri informatice adecvate, instituie, întreține și actualizează periodic instrumente digitale interoperabile sau infrastructuri informatice care să sprijine obiectivele prezentului regulament. Aceste instrumente sau infrastructuri sunt dezvoltate în afara perioadei de regim de urgență pe piața internă, cu scopul de a răspunde la eventuale situații de urgență din viitor în timp util și în mod eficient. Acestea includ, printre altele, instrumente digitale standardizate, sigure și eficace pentru colectarea și schimbul securizat de informații, precum și un portal digital sau un site web digital unic dedicat, unde cetățenii și întreprinderile pot găsi și depune formulare de declarație, înregistrare sau autorizare.

(2) Comisia stabilește aspectele tehnice ale acestor instrumente sau infrastructuri prin acte de punere în aplicare, utilizând, atunci când este posibil, instrumente sau portaluri informatice existente. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 45 alineatul (2).

TITLUL VII

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 45

Comitetul

(1) Comisia este asistată de un comitet intitulat „Comitetul pentru situații de urgență pe piața internă și reziliență”. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(3) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, coroborat cu articolul 5 din respectivul regulament.

Articolul 46

Raportare, reexaminare și evaluare

(1) Până la 29 noiembrie 2029 și, ulterior, o dată la cinci ani, Comisia efectuează o evaluare a funcționării și a eficacității prezentului regulament și prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind funcționarea și eficacitatea prezentului regulament.

(2) În plus, în termen de patru luni de la dezactivarea regimului de vigilență pe piața internă sau a regimului de urgență pe piața internă, după caz, Comisia efectuează o evaluare a măsurilor puse în aplicare în temeiul prezentului regulament în legătură cu criza care a condus la activarea regimului respectiv și prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la acestea, în special cu privire la eficacitatea măsurilor respective.

(3) Rapoartele menționate la alineatele (1) și (2) sunt însoțite, după caz, de propuneri legislative relevante.

(4) Rapoartele menționate la alineatele (1) și (2) includ în special o evaluare a următoarelor aspecte:

(a) contribuția prezentului regulament la funcționarea armonioasă și eficientă a pieței interne, în special în ceea ce privește libera circulație a bunurilor, serviciilor și persoanelor și evitarea măsurilor naționale divergente care ar putea crea restricții transfrontaliere;

(b) măsurile puse în aplicare în temeiul prezentului regulament, inclusiv o evaluare a principiilor nediscriminării și proporționalității, în special:

(i) impactul măsurilor puse în aplicare în cadrul fazei de contingență, în special al măsurilor privind testele de rezistență, protocoalele de formare și de criză, instrumentele digitale, reziliența și disponibilitatea bunurilor;

(ii) impactul măsurilor puse în aplicare pe durata regimului de vigilență pe piața internă;

(iii) impactul măsurilor puse în aplicare pe durata regimului de urgență pe piața internă și, în special, asupra drepturilor fundamentale consacrate în Cartă, și anume în ceea ce privește libertatea de a desfășura o activitate comercială, libertatea de a căuta un loc de muncă și de a lucra și dreptul la negociere și acțiune colectivă, inclusiv dreptul la grevă.

(c) activitatea Comitetului pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă, inclusiv activitatea sa în legătură cu activitatea altor organisme relevante în situații de criză de la nivelul Uniunii, în special IPCR, Autoritatea pentru Pregătire și Răspuns în caz de Urgență Sanitară și UCPM;

(d) caracterul adecvat al criteriilor de activare a regimului de vigilență pe piața internă sau a regimului de urgență pe piața internă, după caz.

(5) În sensul alineatelor (1) și (2), autoritățile competente din statele membre și Comitetul pentru situații de urgență și reziliență pe piața internă furnizează Comisiei informații la cererea acesteia.

Dacă este necesar, Comisia poate, de asemenea, să solicite și să obțină orice cunoștințe specializate sau științifice relevante de la organele, oficiile și agențiile relevante ale Uniunii.

Articolul 47

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 2679/98

Regulamentul (CE) nr. 2679/98 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 2*

Prezentul regulament nu afectează în niciun fel exercitarea drepturilor fundamentale, astfel cum sunt recunoscute în statele membre și la nivelul Uniunii, inclusiv dreptul sau libertatea de a intra în grevă sau de a întreprinde alte acțiuni care țin de sistemele specifice de relații de muncă din statele membre, în conformitate cu dreptul intern sau practicile naționale. Aceasta nu aduce atingere dreptului lucrătorilor și angajatorilor, în conformitate cu dreptul sau practicile naționale, de a negocia și de a încheia convenții colective și, în caz de conflicte de interese, de a întreprinde acțiuni colective pentru a-și apăra interesele, inclusiv dreptul la grevă."

2. Se adaugă următorul articol:

„*Articolul 5a*

(1) Atunci când regimul de urgență pe piața internă în sensul articolului 3 punctul 3 din Regulamentul (UE) 2024/2747 al Parlamentului European și al Consiliului (*) a fost activat în conformitate cu articolul 18 din regulamentul respectiv, articolele 3, 4 și 5 din prezentul regulament încetează să se aplice în ceea ce privește bunurile relevante în situații de criză enumerate într-un act de punere în aplicare adoptat în conformitate cu articolul 18 alineatul (4) din regulamentul respectiv pe durata regimului de urgență pe piața internă.

(2) În cazul în care se aplică alineatul (1) din prezentul articol, obligațiile care decurg din prezentul regulament înainte de activarea regimului de urgență pe piața internă în conformitate cu Regulamentul (UE) 2024/2747 nu sunt afectate.

(*) Regulamentul (UE) 2024/2747 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2024 de instituire a unui cadru de măsuri privind situațiile de urgență pe piața internă și reziliența pieței interne și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2679/98 al Consiliului (Regulamentul privind situațiile de urgență pe piața internă și reziliența pieței interne) (JO L, 2024/2747, 8.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2747/oj)."

Articolul 48

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 29 mai 2026.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 9 octombrie 2024.

Pentru Parlamentul European	*Pentru Consiliu*
Președinta	*Președintele*
R. METSOLA	BÓKA J.